

הישיבה ה-64 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום שני, י"א באב תשע"ב (30.7.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-64 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום שני, י"א באב תשע"ב (30.7.12)

	נוכחים :	מר רון נחמן	- ראש העיר
		מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
		מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
		מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
		מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
		מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
		גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
		מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
		מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
	חסרים :	גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
		עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
	משתתפים :	מר מוטי אמיר	- מנכ"ל העירייה
		עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
		מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
		מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.
2. דיון ואישור שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012. חומר נשלח ב- 5.07.2012.
3. דיון ואישור דוח רבעוני מרץ 2012 – חומר נשלח ב- 5.07.2012.
4. אישור תב"ר 271 – בניית שתי כתות גן ילדים גילאי 3 כולל הצטיידות ע"ס 1,394,154 ₪.
5. אישור תב"ר 272 – רכישת ציוד בטחון לשע"ח, מגמשות ולחצני מצוקה לגנים – תקנה 49, ע"ס 207,000 ₪.
מקור המימון – משרד החינוך, התחייבות 10000076272 ע"ס 124,200 ₪.
קרנות הרשות ע"ס 82,800 ₪ סה"כ 207,000 ₪.
6. אישור הגדלת תב"ר 207 – מצלמות ומערכות אבטחה יישובית.
מקור המימון – משרד החינוך – תקנה 49, ע"ס 35,460 ₪, הרשאה 10000076272 ע"ס 124,200 ₪.
קרנות הרשות ע"ס 23,640 ₪ סה"כ 59,100 ₪.
7. דיון בנושא אגרת שמירה אזור תעשייה אריאל מערב. בהמשך לבקשה של סיעת אריאלי ומר פבל פולב חבר המועצה.
8. אישור מינוי ממונה על תלונות הציבור.
9. אישור מינוי יועצת ראש העיר למעמד האישה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מבקש לפתוח את הישיבה מספר 64, ואני מבקש לעשות את הדברים, מה שתלויים בג'והר, תיכף ומיד נרוץ איתם קדימה, כי הוא פשוט חולה. הוא מפחד גם להביא את ה"מיקרובים" לפה, אז הוא יושב שם, ואני אעשה את הדברים האלה בקיצור.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : ראיתי את המכתב של שבירו, הצעה לסדר לגבי האוניברסיטה, שכולם מברכים ותומכים. אז תודה רבה על התמיכה הזאת. אנחנו נוציא כאן הודעה היום מטעם הרשות המקומית, את ההצלחה על האוניברסיטה. זה עוד לא נגמר, זה אצל אלוף הפיקוד, ולכן את השלב המהותי אנחנו עברנו. זה היה לא פשוט לגמרי. וכאשר הנוסח יאושר על ידי המפקח הצבאי, דהיינו אלוף הפיקוד, אז לפי דעתי כדאי שאנחנו נוציא אז הודעת ברכה.

מר יחיאל טוהמי : אחרי החתימה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אחרי החתימה. הבעיה היתה אז מול טרכטנברג. כמה שהם עשו שם עם ור"א (ועדי ראשי האוניברסיטאות), להתגבר על המכשלה הזאת, שזה היה אינתיפאדה כאן נגד אריאל באופן כללי ונגד אוניברסיטת אריאל באופן פרטני.

מר מקס צ'רנוגלז : זה גם נמשך בגדול. הם ממשיכים עם זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : ממשיכים הלאה. לכן, אנחנו לא צריכים להיות קופצים בראש, לפני שהדברים, איך אומרים,

מר אלי שבירו : ההצעה שלי היתה לישיבה לפני שזה אושר. ופה, בהצעה שלי, ביקשתי להעלות הצעה שבה אנחנו בעצם תומכים בכל הנושא הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אנחנו לא תומכים? אז אני קודם כל, בשם כל מליאת המועצה ותושבי אריאל כולם והשומרון ומדינת ישראל, שולחים ברכה גדולה לאוניברסיטה של אריאל, לאחר שעברו את ההכרה על ידי מל"ג יו"ש, ואנחנו מקווים שהנושא ייסגר במהירות ואריאל תהפוך להיות עיר אוניברסיטאית, אוניברסיטת מחקר לכל דבר.
זה מה שיש לי להגיד כאן לגבי דיווח ראש העיר.

2. דיון ואישור שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012.

מר רון נחמן-ראה"ע: דיון ואישור שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012 – ג'והר, בבקשה.

מר ג'והר חלבי: חברים, ההצעה הועברה אליכם לפני כחודש ימים. יש לנו פה גידול בהצעה בכ-2 מיליון שקל. הגידול נפרס על פני הרבה סעיפים בהכנסות וגם הרבה סעיפים בהוצאות. בסך הכול התקציב יעמוד אחרי התיקון על 90,985,000 שקל. עיקר הגידול – יש במענק משרד הפנים, מענק חד פעמי, מה שנקרא שיפוי הקפאה, קיבלנו 1,020,000 שקל. קיבלנו רזרבת שר חצי מיליון שקל. היה לנו קיטון במענק הרגיל ב-214,000 שקל, זה בנוסף ל-5% הקיטון הראשוני שהיה. ממשרד העבודה והרווחה היה לנו גידול של 223,000 שקל. ביתר עצמיות אנחנו הגדלנו ל-544,000 שקל. ה-544,000 שקל הם בעיקר הכסף שנגבה מאזור התעשייה בגין אגרת השמירה. זה בסך הכול הסיכום המהותי של ההכנסות.

במקביל, ההוצאות, אתם רואים למטה שיש פה שינויים בכל מיני סעיפים – בשכר כללי, בשכר עובדי חינוך, בשכר עובדי רווחה. קיבלנו עכשיו 3 הסכמים – אחד לקופות לעובדים, של 5-5, 5 חלק עובד, 5 חלק מעביד. הסכם שכר נוסף שייכנס לתוקף כבר ב-1 לאוקטובר של כלל העובדים בדירוג האחיד, בעצם ברוב הדירוגים המנהלתיים. וגם בנושא של השתתפות בעמותה אחת של העובדים, 200 שקל לעובד, גם זה יגדיל בתוספת של איזה 60-70,000 שקל, כנ"ל זה נלקח בחשבון. נעשו פה התאמות לכל מכלול השכר השלם. סך הכול ההוצאות יסתכמו, אחרי השינוי, ב-90,985,000 שקל.

אם יש לכם שאלות, הערות, שאלה ספציפית – אני לרשותכם.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מציע שנאשר את הבקשה של הגזבר.

מר עמנואל יעקב : תפרט מה זה עליות שכר. אתה אומר שכר, משהו כללי, אני

לא הבנתי. אני פשוט רק היום ראיתי את הדברים, השכר, למי מגדילים שכר? אנחנו שואלים בדיוק מי ומה.

מר ג'והר חלבי : השכר, אין פה שמי, הוא הולך לפי סעיפי שכר.

מר עמנואל יעקב : מה זה סעיפי שכר?

מר ג'והר חלבי : אסור לפרט שמות. שמית אסור לנו, לא בישיבת מועצה.

מר עמנואל יעקב : לא אמרתי שמית. זה הולך לחינוך? זה הולך למי?

מר ג'והר חלבי : מחלקות – בכיף, אני עכשיו,

מר יוסי חן : אני אשאל אותך, למה, משום מה, תתקן אותי, אולי אני

טועה,

מר ג'והר חלבי : בבקשה.

מר יוסי חן : יש פה, העמיסו הפעם על התקציב פה עובדים של המרכז

הבינתחומי משהו?

מר ג'והר חלבי : מה? מה?

מר יוסי חן : עובדים של המרכז הבינתחומי, משהו רכז ספורט שעבר לעירייה?

מר ג'והר חלבי : אני את השאלה הזאת,

מר יוסי חן : הייתי רוצה לדעת, כי,

מר ג'והר חלבי : את השאלה הזאת אני נשאלתי לפני כן ואני אענה ככה : רכז ספורט תמיד, לאורך כל השנים, הועסק על ידי המרכז הבינתחומי. רכז הספורט הועסק תמיד, באופן קבוע, על ידי הבינתחומי. העירייה קיבלה את הכסף והעירייה העבירה את הכסף, מה שקיבלנו ממשד החינוך, לבינתחומי. השנה בטעות, בתקצוב פה בשנת 2012, נלקח הסיכום של כל הכספים שנתנו שנה שעברה למרכז הבינתחומי ולא לקחנו את הסכום של ה-90,000-95,000 שקל, מה שאנחנו מקבלים ממשד החינוך, לא נלקח כתוספת בתקציב. לא כתוספת, לא סוכם, טעות בסיכום. ואני יכול להראות לכם פה, לסכם ביחד אם אתם רוצים, לזה אני גם נערכת וגם יש לי פה ניירת שאני יכול להראות לכם.

רבותי, בסל ספורט שנת 2011 תקצבנו את המרכז הבינתחומי בגין רכז ספורט ב-100,000 שקל. בפועל קיבלנו ממשד החינוך 80,000 שקל. העברנו להם 80,000 שקל. יש את ההוצאה פה. כנ"ל בשנת 2010 – סל ספורט, מתנ"ס – תקצבנו אותם ב-55,000 שקל, קיבלנו 101,000 שקל והעברנו להם 101,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי : מה שאתה אומר, אתה מקבל למעשה את הכסף ואתה מעביר.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא מעביר את זה לשם.

מר ג'והר חלבי : טוהמי, יש פה שתי אפשרויות: או להגיד לבינתחומי – אל

תעסיקו את הרכז, תחזירו את זה לעירייה. אנחנו נצא למכרז, נעסיק אותו והוא יפקח על העבודה שהוא עושה אותה עכשיו. או שהוא יועסק שם ואנחנו מעבירים להם. הרי

למען האמת עכשיו, בינינו ככה, אנחנו צריכים לתקצב את מלוא ההוצאה שלו. אני בסך הכול מעביר מה שאנחנו מקבלים בפועל. אני לא משלם את החלק שלנו כרשות מקומית, את ה-25%. זה הנושא של רכז ספורט.

מר רון נחמן-ראה"ע : עוד שאלה? אין. אז אני מבקש, חברים להצביע על הסעיף הזה ולאשר. מי בעד? רון, טוהמי. מי נגד? [] לא עבר. תודה רבה לכם. מנו, מה אתה הצבעת?

מר עמנואל יעקב : אני לא הספקתי לקרוא, רק היום קיבלתי את החומר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז מה הצבעת?

מר עמנואל יעקב : נמנע.

החלטה : הוחלט ברוב קולות (2 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, 1 נמנע: מר יעקב עמנואל [6 נגד, יוסי חן, פבל, אלי, שירה, סימו, מקס]) לא לאשר את שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012.

מר רון נחמן-ראה"ע : הסעיף הבא.

מר יחיאל טוהמי : מה עושים עכשיו? הצביעו נגד – מה עושים?

מר רון נחמן-ראה"ע : הצביעו נגד. עזוב.

מר יחיאל טוהמי : לא, אבל מה עושים בזה?

מר רון נחמן-ראה"ע : שום דבר.

מר ג'והר חלבי : אנחנו חוזרים למתכונת הקודמת.

מר יחיאל טוהמי : מה עושים? ש-מה?

מר ג'והר חלבי : מה זאת אומרת ש-מה?

מר יחיאל טוהמי : מה זה המתכונת הקודמת? תסביר לי מה אתה עושה עכשיו.

לא עבר – מה אתה עושה?

מר אלי שבירו : אותו תקציב שהיה בהתחלה.

מר ג'והר חלבי : אתה מתכוון ספציפית לרכז ספורט?

מר יחיאל טוהמי : מה, אתה הולך לשלם לו את זה עכשיו מהעירייה?

מר ג'והר חלבי : לא. אני אודיע להם שיפטרו אותו – אנחנו נקלוט אותו.

רבותי, הם לא רוצים להעסיק אותו.

מר יוסי חן : אל תיתפס לרכז הספורט, שלא מישהו פה יבין שהבעיה זה

רכז הספורט. הבעיה היא לא רכז הספורט.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, אז תגידו מה.

מר יוסי חן : יש פה בעיה של חוסר אמון. יש פה חברה וירטואלית

שנקראת חברת גוונים, שמוציאה קרוב, אם אתה מרשה לי לדבר,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתן לך בדיוק 5 דקות – דבר כמה שאתה רוצה.

מר יוסי חן: דקה. אני אומר, שלא יתפס פה לעניין שיש פה רק עניין של רכז ספורט. יש פה חוסר אמון של כל החברים, בכל התקציב הזה, שאנחנו מרגישים כאילו שעושים מה שרוצים. יש חברה וירטואלית שנקראת חברת גוונים, קרוב ל-1,400,000 מתקציב העירייה. היו ימים שראש העיר היה נלחם על 5,000 ו-10,000 בתקציבי ספורט. כל הספורט זה כישלון אחד גדול. העברנו לך את הספורט, כל העמותות בברכה, והעברנו לך, חשבנו שתעשה יותר טוב. עם תקציב הרבה יותר גדול, התוצאות הכי גרועות בתולדות העיר אריאל היו בשנה האחרונה. אז זה רק דוגמא אחת. ופשוט זה חוסר אמון.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה להתייחס בבקשה להצעת התקציב?

מר יוסי חן: אני אומר בתקציב, בכל הנושא של התקציב.

מר רון נחמן-ראה"ע: הנושא הזה, מ-92.

מר יוסי חן: כל הקטע הזה זה כתוצאה מחוסר אמון, מחוסר אמון שלנו במערכת הזו.

מר רון נחמן-ראה"ע: תקשיב,

מר יוסי חן: בבקשה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מתכוון לנהל את הישיבות האלה בצורה של שיחות. יש לך לעניין הזה, אמרת, הצבעת נגד. אחרי שגמרת את הדבר הזה, לא מתחילים לדון בזה.

מר יוסי חן: אז בוא לא נדון. סליחה,

מר רון נחמן-ראה"ע: עזוב, ... לשם.

מר יוסי חן: 100%.

מר יחיאל טוהמי: הולך פה להיפגע בן אדם.

מר רון נחמן-ראה"ע: ייפגע. אנשים רוצים את הדבר הזה.

מר יחיאל טוהמי: אני מדבר על נקודה ספציפית. תלכו סעיף סעיף,

מר יוסי חן: כשאני אנהל את הישיבה אני אלך סעיף סעיף.

מר רון נחמן-ראה"ע: יחיאל, אני מבקש אותך, אני אסגור את הישיבה ואלך

הביתה. לא רוצה להתעסק בדברים האלה. הצביעו נגד, הוא נמנע, אתה הצבעת יחד איתי – גמרנו.

מר יחיאל טוהמי: אני לא רוצה לפגוע בבן אדם.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא עבר.

מר אבי סמו: הוא אמר שקולטים אותו לעירייה.

מר יחיאל טוהמי: אני אומר לך עוד פעם,

מר רון נחמן-ראה"ע: מספיק כבר.

מר פבל פולב: יחיאל צודק.

מר רון נחמן-ראה"ע: מספיק עכשיו.

מר יחיאל טוהמי: אני צודק?

מר פבל פולב: אתה צודק.

מר יחיאל טוהמי: אה, יופי.

מר רון נחמן-ראה"ע: תשתוק כבר, מספיק כבר. יש אי אמון של האנשים האלה במערכת. אני אצביע עכשיו יום – הם יגידו לילה ואחד יימנע.

מר אלי שבירו: לא, אם תגיד יום אני אגיד יום.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר את הדברים האלה.

מר פבל פולב: לפעמים סגן ראש העיר צודק,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא יודע. על זה אחר כך אנחנו נדבר.

מר יחיאל טוהמי: הנה, הוא איתי. הוא משנה את הדעה, הוא אומר שהוא איתי בעניין הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי?

מר יחיאל טוהמי: פבל.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא מעניין אותי. הצביעו. גמרנו. זה נגמר. התוצאה תהיה פיטורין. זה הכול. ש... כל אחד ואחד מה שצריך לעשות. זה הכול.

כל מי שלא יהיה,

עו"ד שרון שטיין: זה עובדי עירייה. זה עובדים של העירייה.

מר יחיאל טוהמי: חבר'ה, יש פה גם, אני רוצה להגיד לכם,

מר רון נחמן-ראה"ע: עזוב, עזוב, עזוב, תן לזה, תן.

מר פבל פולב: בואו נצביע סעיף סעיף. מי שמתעקש להצביע על תקציב כולל

זה ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: כל זה יבוא בחזרה לאלה שבגלל שיש להם חוסר אמון

והצביעו נגד הכול. לערוף, להשמיד,

מר יוסי חן: לזרוק מיליוני שקלים לים, בלי חשבון. לצפצף על כל חברי

המועצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: שמעתי אותך.

מר יוסי חן: אני מתפלא עליך, רון, 1,400,000 לים, סתם, כסף עם כפל

תפקידים, כפילויות של תפקידים. חבל. חבל.

מר רון נחמן-ראה"ע: תלך בבקשה לסעיף מספר 3 – דיון ואישור דו"ח רבעוני מרץ

2012.

3. דיון ואישור דו"ח רבעוני מרץ 2012.

מר ג'והר חלבי: דו"ח רבעוני מרץ 2012, אנחנו נלך קודם כל לתמצית המאזן

בעמוד 3. על פי הביצוע, עמודה 3, ביצוע מצטבר, הגענו בהכנסות ל-22,943,000 שקל. היה לנו הוצאות 23,208,000 שקל. בסך הכול אנחנו לצערי הרב סיימנו את הרבעון הראשון בגרעון של 265,000 שקל. הגרעון הזה הוא זמני. אני מאמין שאנחנו נצליח להתגבר, אבל אנחנו בתקופה,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתקן אותך, זה לא יהיה זמני. השנה הזאת תהיה שנה גרעונית. ועם ההצבעה הקודמת, אז בטוח שתהיה גרעונית.

מר פבל פולב : ה-1,400,000 יצטרפו.

מר רון נחמן-ראה"ע : העברת כבר פעם 1,400,000 בחיים שלך?

מר פבל פולב : העברתי יותר.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן? איפה?

מר פבל פולב : בעבודה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אה, בעבודה.

מר פבל פולב : כן, עובדים.

מר רון נחמן-ראה"ע : כאן, בעירייה.

מר פבל פולב : בעירייה לא. מה, אתה נותן? אתה נותן להעביר? תביא כסף, תביא כסף, מה אתה מעביר? אתה לא נותן.

מר רון נחמן-ראה"ע : איך אמרת? כסף זו לא הבעיה פה.

מר פבל פולב : אפשר להביא כסף, כן, אבל אתה לא יודע להשתמש בכסף.
אתה מחליט לבד.

מר ג'והר חלבני : המילה זמני, רון, זה יכול גם להיות זמני למעלה וגם יכול להיות,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רק אומר את זה, שכבר יהיו, לא היה לנו דבר כזה, זה לפני גוונים, שגמרנו רבעון ראשון במינוס 300,000 שקל. לא היה דבר כזה. אבל זה בסדר. עוד שנה יש בחירות.

מר ג'והר חלבני : בעמוד מספר 4 יש לנו את הריכוז של תמצית התקציב הבלתי רגיל של ה-תב"רים. אנחנו בעודף זמני של 13,594,000 שקל. יש לנו גרעון מימוני זמני 2,473,000 שקל, כנגד חשבונות שהגשנו למשרדי ממשלה ועוד לא קיבלנו את הכספים. ויש לנו 11,121,000 שקל, שזה בגין תב"רים שפתחנו וקיבלנו הרשאות שהם בשלבי ביצוע או במכרזים וכדומה. בסך הכול הגרעון המצטבר של העירייה ליום 31 במרץ 2012 הוא 5,478,000 שקל.

מר רון נחמן-ראה"ע : צריך לעשות אישור של התקציב, או שזה רק לידיעה?

מר אלי שבירו : לא, אבל יש לי שאלה.

מר ג'והר חלבני : זה רק לדיון, רון, זה רק לדיון.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה דיון, אין פה אישור.

מר אלי שבירו : יש לי שאלה, אני שאלתי אותה גם בוועדת כספים, אני רוצה לשמוע גם את התשובה כאן, במועצה.

בלי להתייחס לשם של קבלן כזה או אחר, כל המגרשים שנמצאים בגבעת האוניברסיטה, כל נושא הארנונה שלהם בא לידי ביטוי בתקציב? ואם כן, באיזה חלק?

מר רון נחמן-ראה"ע: תחדד את השאלה שלך.

מר אלי שבירו: אני אומר.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, לא, תחדד ותגיד בדיוק.

מר אלי שבירו: לא, אני שואל,

מר רון נחמן-ראה"ע: תגיד בדיוק על מה אתה מדבר.

מר אלי שבירו: אני שואל שאלה מאד פשוטה. יש מגרשים,

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, תן לי, פעם אחת לתמיד אנחנו מפסיקים לדבר בשמועה.

מר אלי שבירו: בוודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לפרוטוקול תגיד על מי אתה מדבר, מה אתה מדבר, על איזה דבר, אם יש לך דברים. באופן ספציפי.

מר אלי שבירו: לא, שלח לי המכתב היועץ המשפטי, צנעת הפרט. אז אמרתי, אני אשאל שאלה כללית, כי לא רצו לתת לי תשובה כששלחתי את השאילתה. אז אם אתם רוצים שאני אשאל, אז אני אשאל בצורה מאד ברורה. אין לי בעיה. יש את המגרשים שנמצאים בגבעת,

מר עמנואל יעקב : ... של המכתבים, במקום להתעסק עם העניינים, עם הבעיות, אנחנו מתעסקים עם המכתבים האלה.

עו"ד שרון שטיין : אתה פעם ראית אותי שולח מכתב?

מר רון נחמן-ראה"ע : מנו, אתה צודק ב-100%, אבל על זה בסוף הישיבה נדבר.

מר עמנואל יעקב : אתה יועץ משפטי, צריך להיות יותר חד. אתה מתנגח איתו ואנחנו צריכים,

עו"ד שרון שטיין : אף אחד לא מתנגח עם אף אחד, מנו.

מר עמנואל יעקב : לפרש מה מסתתר מאחורי הדברים. במקום להתעסק עם זה, אני מתעסק כל היום עם איזה שהוא,

עו"ד שרון שטיין : מנו, אני הייתי מקבל את הדברים שלך אלמלא לא היית יושב אתמול בוועדת מכרזים מול הפרצוף שלי והיית רואה איך הדברים התנהלו שם.

מר עמנואל יעקב : הדברים נאמרו לפרוטוקול ואתה תתייחס.

עו"ד שרון שטיין : בדיוק. אני חושב שקיבלת גם תשובות מאד ברורות שם. אני חושב שבכל מכתב אתם מקבלים תשובות מאד מאד ברורות. אני לא זוכר מקרה אחד שאני פניתי בשאלה לחבר מועצה. אבל כשהתשובות אפילו מאחרות בכמה ימים, אז מיד - לא שומרים על הנהלים ורומסים בגסות את החוק.

מר אלי שבירו : נכון.

מר פבל פולב : יש יותר מדי אמוציות בתשובות שלך. אני לא יודע מאיפה הן

באות.

עו"ד שרון שטיין: אין שום אמוציות. אתם מקבלים תשובות,

מר פבל פולב: בכל מכתב אמוציות, חוות דעת שהיא לא קשורה לחוות דעת מקצועית, אמוציות. אמוציות. הרבה אמוציות.

עו"ד שרון שטיין: פבל, תסתכל פעם לא רק על התשובות. אני מציע שתסתכל גם על השאלות.

מר אלי שבירו: תפתח את התקנון ותקרא את התקנון.

מר פבל פולב: הוא חבר מועצה. אתה איש המקצוע.

עו"ד שרון שטיין: התשובות נשלחות,

מר יוסי חן: שרון, לפעמים התשובות שלך הן כאלה, כמו במקרה של הכינוס, להעלות את הנושא של הוועדות. בנושא הוועדות.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה להמשיך את זה? בסעיף שונות נדבר על הדברים האלה.

מר יוסי חן: אתה נותן תשובה שראש העיר, יש תקנון, התקנון קובע,

עו"ד שרון שטיין: והתקנון מסדיר לכם דרך איך לפעול.

מר יוסי חן: ואתה קובע שם על סמך זה שבעבר זה נעשה בהסכמה.

עו"ד שרון שטיין: הסכמה של מי?

מר יוסי חן: לכן אני אומר לך, רון, זה יוצר מן אנטי כזה מול שרון, שזה לדעתי מיותר. אפשר לשנות את זה. הוא יכול גם לחזור להיות יועץ משפטי. אנחנו מרגישים שהוא כאילו חבר מועצה וזה חבל. חבל.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני יכול להמשיך? הוא התחיל לדבר.

מר יוסי חן: בבקשה.

מר אלי שבירו: אני אומר, בגבעה הזאת יש שני יזמים או שניים שיש להם את הזכות על הקרקע: אחד זה הקבוצה של נצרים, שבונים שם; ויש קבוצה שניה של מוצלאח. השאלה אם על כל המגרשים האלה שילמו, או האם זה בא לידי ביטוי כאן בתקציב, כל נושא הארנונה, אם זה לא נבנה אז ארנונה אדמת מינהל, זה הכול, מהרגע שיש חוזה, שהיה חוזה עם אותה חברה. האם זה בא לידי ביטוי בתקציב? זה יכול לבוא לידי ביטוי בחייבים וזה יכול להיות בכאלה ששילמו.

מר יוסי חן: אני, כשרכשתי מגרש בבנה ביתך, חייבו אותי מהיום הראשון. חוזה, לא חוזה, לא עניין אף אחד. אז אני רוצה שפה יחייבו אותו דבר מהיום הראשון.

מר אלי שבירו: אז בוא נשמע מה התשובה.

עו"ד שרון שטיין: יש תשובה. הוא שואל אם זה מופיע בספר התקציב, החיובים

ש -

מר ג'והר חלבי: קודם כל, החיובים נמצאים בספרי הארנונה, במלואם, על כל המגרשים, על כל השטח.

מר אלי שבירו: אני שואל אם זה בא לידי ביטוי,

מר ג'והר חלבי: שניה, תן לי להשלים. הרי, איך אנחנו גובים את ההכנסות בארנונה? ההכנסות בארנונה,

מר רון נחמן-ראה"ע: מה זה, ועדת חקירה?

מר אלי שבירו: לא, שאלה, זה דו"ח רבעוני.

מר רון נחמן-ראה"ע: תתנו לו לענות, שאלת שאלה.

מר ג'והר חלבי: הנושא של התקציב, הארנונה, הכנסות מארנונה, מהחייבים שמופיעים במערכת הגביה. אכן הם נמצאים שם ומזה אנחנו, יש לנו צפי כמה אנחנו הולכים לגבות. אם יש לנו נגיד צפי של 90% ומשרד הפנים מחייב אותנו ב-100%, אנחנו חייבים להכניס 100%. משרד הפנים קובע שבארנונה מגורים לוקחים פרמטר של 75% מכלל החיוב. של ארנונה אדמת בניין ותעשייה – 48% אנחנו לוקחים צפי מהחיוב. ואכן זה נלקח בבסיס התקציב.

מר אלי שבירו: מהמועד שהם חתמו על החוזה?

מר ג'והר חלבי: ברור.

מר אלי שבירו: שזה מתי? חוזה פיתוח, יש חוזה פיתוח. הרי גם אני, כשאני בניתי,

מר ג'והר חלבי: קודם כל, הוא מחויב מיום חתימת החוזה.

מר אלי שבירו : מיום חתימת החוזה?

מר ג'והר חלבני : כן.

מר אלי שבירו : מאיזו שנה זה?

עו"ד שרון שטיין : בוא, ג'והר, עזוב, בוא, אנחנו לא עושים עכשיו את היפשינג'י הזה אלי.

מר אלי שבירו : למה?

עו"ד שרון שטיין : ככה.

מר אלי שבירו : אנחנו רוצים לדעת.

מר פבל פולב : למה אתה מתערב? אני לא מבין.

מר אלי שבירו : השאלה היא לגיטימית.

מר רון נחמן-ראה"ע : היועץ המשפטי מתערב פה,

עו"ד שרון שטיין : כי אנחנו בויכוחים, פבל, אני אסביר לך, כי אמרתי שאתם לא מקבלים תשובות על נישומים ספציפיים. יש לנו ויכוחים,

מר אלי שבירו : לא נישומים ספציפיים.

עו"ד שרון שטיין : קיבלתם תשובה שכל אחד מהם מחויב לפי החוזה, לפי המועד שהוא נחתם איתו. מחויב. אתם מערבבים בין מועד החיוב לבין התשלום

בפועל. התשלום בפועל, תאמינו לי, יש גם מפעלים, אלי, באזור התעשייה אריאל מערב, שחייבים ארנונת אדמת בניין, ומשום מה לא כל כך רצת לבוא ולטפל בהם.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: אתה לא הגובה. סליחה, המועצה זה גוף מבקר, אתם לא הגובים.

מר רון נחמן-ראה"ע: תגיד לי, אני שואל אותך שאלה, שבירו.

עו"ד שרון שטיין: שניה רגע, רון. בשביל זה יש גזבר.

מר אלי שבירו: זה לא 100 שקל וזה לא 1,000 שקל. זה מיליונים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה שאלת, תקשיב טוב, אני הבנתי אותך. אני לא יודע,

מר אלי שבירו: אתה שאלת אם אפשר להביא מיליונים, יש לנו חוסר. אם

שם נחתם חוזה פיתוח בשנת 2000, מ-2000 עד לכאן כל שנה זה סדר גודל של 1,200,000, אז אתה מגיע ל-12,000,000 שקל.

מר רון נחמן-ראה"ע: כיוון שאתה הכול יודע,

מר אלי שבירו: לא, אני לא יודע הכול, בגלל זה אני שואל.

מר רון נחמן-ראה"ע: הכול אתה יודע. הכול אתה יודע. אז אני רוצה להסביר לך

משהו, וכבר הסברתי לך בישיבה הקודמת ובישיבות לפני זה, ותכניס לך בראש פעם אחת ולתמיד.

יש לנו תקרת זהב שנקראת 90,000,000 שקל תקציב העירייה. אם אנחנו גובים עכשיו

את כל הארנונה באזור תעשייה אריאל מערב ואת כל מה שיש לנו לגבות כאן, משרד הפנים לא עושה לנו שום דבר, הוא מוריד את כל ההכנסות האלה ממענק האיזון. זאת אומרת, כל מה שאתה מקבל מארנונה, זה יורד במענק האיזון. ואתה לא מקבל תוספת אגורה אחת לאף מקום.

שתיים – על פי החוק, מרגע שאתה עשית חוזה, מאותו רגע חל עליך העניין הזה. מאותו רגע, שנניח, הגרעין של נצרים או החברה שלהם חתמה את החוזה, מאותו רגע הוא צריך לשאת בהוצאה. אותו דבר החברה השניה. זה הכול.

מר אלי שבירו: רון, לפי מה שאתה אומר, בוא לא נגבה מהם את הכסף,

עו"ד שרון שטיין: לא, אבל זה חובה לגבות.

מר אלי שבירו: אבל רגע, תשמע רגע, אם זה חובה לגבות, לפי מה שאני הבנתי גם בוועדת כספים, לפחות משנת 2009 לא גבו. אני רוצה לראות איזה תושב שיש לו איזה משהו פה ומשנת 2009,

עו"ד שרון שטיין: על מה אתה מדבר?

מר אלי שבירו: תשאל את ג'והר, אולי ג'והר יעדכן.

מר אלי שבירו: בשנת 2009 אני יודע שנחתם איתם,

מר פבל פולב: יש פה תושבים שחייבים 22,000 שקל.

מר אלי שבירו: אני אומר כזה דבר, אני יודע שיש להם הסכם פיתוח משנת 2000.

מר רון נחמן-ראה"ע: למי יש הסכם פיתוח משנת 2000?

מר אלי שבירו: לחברה של מוצלאח.

מר רון נחמן-ראה"ע: נו?

מר אלי שבירו: אני יודע שיש לו הסכם פיתוח משנת 2000.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה שאתה יודע, מאיפה אתה יודע?

מר אלי שבירו: ראיתי במקרה את הסכם הפיתוח.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה כתוב שם?

מר אלי שבירו: ראיתי שיש להם הסכם פיתוח משנת 2000.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לך מלפני זה, מ-1995.

מר אלי שבירו: אני לא ראיתי משנת 95.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא ראית? אני אתן לך אותו.

מר אלי שבירו: לא משנה, אז יכול להיות, לא יודע, אין לי מושג.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה רוצה?

מר אלי שבירו: אני רוצה שיגבו כסף, חסר לנו כסף, בוא נגבה כסף.

מר רון נחמן-ראה"ע: אנחנו, איך אומרים, משבחים אותך על הרצון שאנחנו נעשה

את המכסימום לגבות את הכסף.

מר אלי שבירו : לא, אני רוצה שלא יהיה איפה ואיפה. תושב שלא משלם, הולכים איתו לבית משפט.

עו"ד שרון שטיין : אבל גם התושב שלא משלם, אלי, לא מגיע לבית משפט מהיום למחר.

מר אלי שבירו : מה, משנת 2009?

מר רון נחמן-ראה"ע : עזוב, הם באים לעשות את הדברים,

עו"ד שרון שטיין : לא, אבל פעם אחת צריך,

מר רון נחמן-ראה"ע : שרון, אני מבקש ממך, אני לא רוצה את זה.

עו"ד שרון שטיין : משנת 2009.

עו"ד שרון שטיין : בוודאי. יש לנו גם חובות קודמים שאנחנו מטפלים בהם. מה לעשות שבמשך שנים הערים, אם אתם לא זוכרים, לפני שנתיים, מתי זה היה האישור של הגובה, לפני שנה? עד לפני שנה או שנתיים, הישובים באיו"ש בכלל לא היו מחוברים למרכז לגביית קנסות של המדינה.

מר ג'והר חלבי : עוד לא קיבלנו את האישור של משרד הפנים.

עו"ד שרון שטיין : ועוד לא קיבלנו את האישורים, עוד לא אישרו אותו. זאת אומרת, שאני את הליכי הגביה צריך לנקוט רק דרך בתי משפט. אז אני מפעיל את חברת הגביה, הם מנסים לגבות, מנסים לגבות, ואז רק אחרי זה מגישים

תביעות כספיות, ורק אחרי שמגישים תביעות כספיות יש לי פסק דין ביד שאני יכול ללכת איתו להוצאה לפועל.

מר יוסי חן : השאלה שלי, אם לנו כחברי מועצה אין את השוט הזה לא לאשר.

עו"ד שרון שטיין : בוודאי. דרך אגב, אני אגיד לך עוד משהו, הוא גם לא הנישום היחיד.

מר יחיאל טוהמי : הבנתי שמנסים לגבות את הכסף הזה.

עו"ד שרון שטיין : בוודאי שאנחנו נוקטים בפעולות לגביה.

מר אלי שבירו : הרי לנצרים, כשהם באו לבקש היתר, אמרו להם – אנחנו לא ניתן לכם עד שלא תשלמו.

עו"ד שרון שטיין : ומה אתה חושב? שהלוואי והוא היה בא ומבקש היתר והייתי יכול,

מר רון נחמן-ראה"ע : תגיד לי, אתה ב"כ של נצרים? סליחה, אתה ב"כ של נצרים? או אתה ב"כ של אריאל?

מר פבל פולב : הוא ב"כ של כל התושבים. מה זה משנה?

מר רון נחמן-ראה"ע : של מי אתה?

מר אלי שבירו : אני ב"כ של התושבים.

מר רון נחמן-ראה"ע: התושבים?

מר אלי שבירו: כן. אני,

מר פבל פולב: לפחות 2,400 אם אני זוכר נכון.

מר אלי שבירו: עכשיו, אני בא ואני אומר,

מר רון נחמן-ראה"ע: תגיד לי, ככה אתם עושים? אף אחד מכם לא יצליח לעצבן אותי.

מר אלי שבירו: חס וחלילה, לא רוצים לעצבן אותך. אנחנו רוצים שיגבו את הכסף.

עו"ד שרון שטיין: מה זה קשור לנצרים?

מר רון נחמן-ראה"ע: כל מה שקורה כאן עכשיו, שייקבר הכול,

מר פבל פולב: תן יד לשיתוף פעולה, לא ייקבר שום דבר. תפסיק ללכת לבד.

מר רון נחמן-ראה"ע: שייקבר הכול. תמשיכו בדרך הזאת.

מר פבל פולב: עוד פעם ייקבר. זו מילה לא יפה.

מר יחיאל טוהמי: אלי, אתה אומר ככה, ממתי שעשו הסכמים שילמו. עד שעשו הסכמים לא שילמו. זה מה שאתה אומר? מוצלאח לא שילם, זה מה שאתה אומר?

מר אלי שבירו: הוא לא שילם.

מר יחיאל טוהמי : אז הוא אומר לך שהוא גובה את זה. בוא נגיד שהוא מנסה לגבות את הכסף הזה.

עו"ד שרון שטיין : מה לעשות שרשויות מקומיות, מה לעשות שבכל הארץ, אני יודע שזה בכל הארץ, רשויות מקומיות, מתי הן תופסות את התושבים או את בעלי החוב שלהם ומצליחות לגבות? דרך אגב, זה לא היה לצורך בקשה להיתר בניה, זה לצורך הבקשה להעברת הזכויות שלהם במינהל בעניין הזה. זה לא היה לצורך היתר בניה. היתר הבניה שלהם לא עוכב שניה בגלל הנושא של החובות, לא של נצרים ולא של ניצני אריאל, ואף אחד לא מעכב פה שום טיפול בשום בקשה להיתר בניה בגלל חובות ארנונה.

מה לעשות שרשויות מקומיות, ואנחנו לא המצאנו שום פטנט, הנקודה שבה אנחנו מתחילים לגבות את החוב, היא ברגע שבן אדם בא ומבקש ממני אישורים. אם זה פה למועצת תכנון עליונה; ואם זה בתוך הקו הירוק והאדמה רשומה בטאבו, אז שהוא צריך ללכת ללשכת רישום המקרקעין ולרשום את העסקה שלו בטאבו, אז העירייה יושבת. ויש לך רשויות, מה לעשות, הם באים לאנשים – אדוני, מלפני 30 שנה לא שילמת לנו היטל ביוב. עכשיו, זה התיישן. אבל הוא אומר – אדוני, אם אתה רוצה עכשיו אישור לטאבו, תביא לי את הכסף של היטל הביוב שלא שילמת לפני 30 שנה. ומה לעשות? בתי משפט הכירו בזה, אומרים שזה בסדר גמור.

מר אלי שבירו : אז אני מקווה שבאמת נגבה משנת 2000.

עו"ד שרון שטיין : אני יודע ממתי הנכסים האלה מעודכנים בספר התקציב של העירייה בעניין הזה.

מר אלי שבירו : אני יכול להביא לך, אם זה ככה, אני אביא לך את החוזה כדי שתראה את החוזה ושתראה שזה משנת 2000. היתה שאילתה, אם אינני טועה, בשנת 2007. אני יכול גם לאתר את השאילתה משנת 2007.

מר יוסי חן :

שווה שתעביר לו את זה.

גב' שירה זקל :

מה שהוא אומר זה שעד שהם לא באים אי אפשר בעצם לקבל

את הכסף, זאת אומרת שאין שום אמצעי אחר שאפשר להפעיל. אתה אומר, עד שהם לא באים לבקש אישור אני לא יכול לעשות כלום.

עו"ד שרון שטיין :

אנחנו בדרך כלל לא באים ומתנפלים על אף בן אדם סתם

ככה. מתחילים לנהל איתם מו"מ, חלקם מגישים, זה נעשה תוך כדי הליכים של השגות ועררים וענייני ארנונה, ויש, והם הגישו. גם אלה הגישו וגם אלה הגישו וגם אחרים הגישו, בתוך העיר, באזור התעשייה. הנושא של גביית ארנונת אדמת בניין זה נושא שהוא ידוע והוא בעייתי והיה סיפור מאד גדול בתקופת ההקפאה. היתה התקופה של ההקפאה שאנחנו בעצמנו לא ידענו למה בעצם יזם, שמעכבים לו את הפיתוח על הקרקע למשך תקופה, נדמה לי שזה היה עשרה חודשים, צריך לשלם על זה ארנונה. מה, הוא נענש?

מר אלי שבירו :

גם אנחנו, גם התושבים.

עו"ד שרון שטיין :

אבל גם אתה מקפיא לו, אתה לא נותן לו לבנות.

מר אלי שבירו :

אבל זה החוק.

עו"ד שרון שטיין :

אבל הוצאנו מכתב למשרד הפנים, דרך אגב, במסגרת השגה

שהגשנו בעניין הזה, וזו התשובה שקיבלנו בסופו של דבר. עכשיו, מתי הם הוציאו את התשובה? ב-2010. וגם למפעלים באזור התעשייה אמרו – תשמעו, חבר'ה, מה אתם, תקעו אותנו פה עכשיו עם תקופת ההקפאה, שנה אנחנו לא יכולים לעשות. היו אנשים

ש -

מר ג'והר חלבי : ההקפאה היתה מ-2009 עד 2010. האישור של משרד הפנים היה בתחילת 2011.

עו"ד שרון שטיין : נכון. כמה חודשים. עכשיו, אנחנו הקפאנו את הגביה של החובות האלה. אנשים אמרו – מה, אנחנו נשלם, ואם בסופו של דבר הרשויות יקבלו אישור להחזיר את הכסף לאנשים, נתחיל לרדוף אחריכם לקבל את הכסף בחזרה?

מר אלי שבירו : לא, אבל היו גם, אני אומר עוד פעם,

עו"ד שרון שטיין : אתם יוצאים מנקודת הנחה שמישהו פה מזניח משהו. אף אחד לא מזניח שום דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, שמישהו מרמה ומישהו עושה הונאה.

מר אלי שבירו : חס וחלילה, אני לא אמרתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אני מותר לי, אני מבין את הכול. נקודת המוצא שאני מבין אותה, לא אתה אמרת, אני מבין אותה – שכולם רמאים פה, כולם שקרנים. ההונאה מתחילה מהפקיד הכי נמוך ועד ראש העיר. והמערכת הזאת מביאה אותנו לאי אמון, זה הכול. עכשיו אנחנו הולכים לא עד 2008, עכשיו נלך ל-2001, 2000.

מר אלי שבירו : לא, אבל אם יש הסכם פיתוח משנת 2000, רון,

מר רון נחמן-ראה"ע : למה אתה מפריע לי?

מר יוסי חן : לא, אתה לא מבין את הרעיון. הרעיון הוא שלפי השיטה הזו לא צריך מבקר, לא צריך ביקורת, לא צריך אופוזיציה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני יכול לסיים את המשפט, ברשותכם?

מר אלי שבירו: בוודאי.

מר יוסי חן: בבקשה. אפשר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר לכם, שאלת את השאלה, הצפת את זה – בסדר

גמור. יש עוד משהו לגבי האישור של הדו"ח הרבעוני פה?

לא צריך לאשר. אז או קיי, נעבור לסעיף הבא.

4. אישור תב"ר 271 – בניית שתי כתות גן ילדים גלאי 3 כולל הצטיידות ע"ס
1,394,154 ₪. מקור המימון משרד החינוך.

מר ג'והר חלבי: הסעיף הבא זה אישור תב"ר 271 – בניית שני גני ילדים

לגילאי 3, כולל הצטיידות ע"ס 1,394,154 שקל. מקור תקציבי משרד החינוך. יש לנו

פה הרשאה תקציבית. אנחנו קיבלנו הרשאה תקציבית להקמת שני גני חובה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לגילאי 3-4.

מר אלי שבירו: אם אפשר לדעת פרטים, איפה, אם אפשר לקבל קצת פרטים

– איפה, מה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתם,

מר ג'והר חלבי: זה אישור תב"ר.

מר פבל פולב: אני אגיד לך למה יש אישור. כי אנחנו כבר ניסינו להעביר

אישור למיני גולף, לא גמור, הכול שבור, ורציתם לסגור את ה-תב"ר. כסף נסגר, שום

דבר לא עשיתם, לא סיימתם.

מר רון נחמן-ראה"ע: עשה לי טובה,

מר פבל פולב: תיכנס, רון, אתה לא נמצא בעיר, תיכנס לבפנים.

מר רון נחמן-ראה"ע: עשה לי טובה, רק אתה בעיר.

מר פבל פולב: תיכנס לבפנים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני, שלא בעיר, באצבע אחת מביא יותר ממה שאתה מביא,

מר יוסי חן: מה הקשר אבל? מה הקשר?

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה מבלבל את המוח?

מר יוסי חן: מה שאנחנו מבקשים, שמבקר העירייה יעלה ויראה בימים

אלה עובדים של המרכז הקהילתי עובדים ומשפצים את מה שעכשיו אנחנו רוצים,

מר פבל פולב: העובדים עובדים בלילות בשביל לסתום חורים.

מר יוסי חן: את המיני גולף.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה להמשיך הלאה? אתה לא יודע על מה אתה מדבר.

מר יוסי חן: תעלה ותראה. חומרים ועובדים של המתנ"ס. אני לא יודע?

מר פבל פולב: היום יותר טוב, שעובדים בלילות,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מודיע לכם, יוסי – פעם ראשונה, פבל – פעם ראשונה.

מר יוסי חן: רון, מותר להגיד לך רק משפט אחד? בעבר, כמו שאני מכיר

אותך, אתה היית רץ עם הרכב ראשון למעלה ובודק את מה שאנחנו,

מר רון נחמן-ראה"ע: יוסי,

מר יוסי חן: ומה אני מבקש? רק,

מר פבל פולב: גם היית עומד ברחוב, מכוון תנועה, גם זה סיפרו לי, גם זה

היה פעם.

מר רון נחמן-ראה"ע: פעם שניה אני אומר לך ולפבל, אני מבקש לא להוציא אתכם.

מר פבל פולב: על מה אבל?

מר יוסי חן: בסדר. בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אל תפריע לי לנהל את הישיבה.

מר פבל פולב: תנהל, בבקשה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה? בחוץ תעשה את זה.

הבדיקה של גני הילדים – התקציב פה זה המימון של משרד החינוך, ושני גני הילדים

האלה מוקמים על ידי אגף ההנדסה שלנו. אני מקווה שתוך 5 חודשים זה יהיה גמור.

מר פבל פולב: איפה המהנדס?

מר רון נחמן-ראה"ע: המהנדס לא צריך להיות פה. זה תקציב.

עו"ד שרון שטיין: אתה מאשר תקציבית, אתה לא מאשר הנדסית. הבקשות להיתרים, מעלים את זה לוועדה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא מבין את זה?

מר פבל פולב: אני סוגר כסף על מה שלא נעשה? אני לא יודע.

עו"ד שרון שטיין: לא תאשר – לא יתנו לך את הכסף.

מר אלי שבירו: לא, אבל מה שאנחנו רוצים לדעת, סתם, לקבל פרטים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אחרי הישיבה אני אתן לך.

מר אלי שבירו: היית יכול אבל להגיד את זה בישיבה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא יודע כרגע להגיד לך.

מר ג'והר חלבי: אלי, אתה חושב שאם הייתי יודע הייתי מסתיר את זה? יש לי תב"ר, תקציב תב"ר, לא יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, משרד החינוך הקציב לנו קרוב ל-1.4 מיליון בשביל גני טרום חובה. מי בעד ה-תב"ר הזה של משרד החינוך? ירים יד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 271 – בניית שתי כתות גן ילדים גילאי 3 כולל הצטיידות ע"ס 1,394,154 ₪ - מקור המימון משרד החינוך.

מר עמנואל יעקב : אנחנו בעד. מוטי, אתה יודע איפה הגנים יהיו?

מר מוטי אמיר : זה גילאי 3 על פי החוק.

מר רון נחמן-ראה"ע : איפה זה?

מר מוטי אמיר : ברחוב ברק.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז תגיד להם וגמרנו את הסיפור.

מר פבל פולב : מה זה להם? מה, אנחנו לא גרים ביחד בעיר הזאת? מה זה

להם?

מר רון נחמן-ראה"ע : אנחנו לא גרים ביחד.

מר פבל פולב : איפה אתה גר, לא בעיר הזאת?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, לא, אנחנו לא גרים ביחד.

ג'והר, אישור תב"ר 272.

5. אישור תב"ר 272 – רכישת ציוד בטחון לשע"ח, מגמשות ולחצני מצוקה לגנים

– תקנה 49, ע"ס 207,000 ₪. מקור המימון – משרד החינוך, התחייבות

10000076272 ע"ס 124,000 ₪. קרנות הרשות ע"ס 82,800 ₪. סה"כ 207,000

ש"ח.

מר ג'והר חלבי : תב"ר 272, ופה אני רוצה לתקן מה שכתוב פה. אתמול היתה

לי ישיבה עם שרה פרא, מנהלת החינוך. אנחנו קיבלנו, במסגרת תקנה 49, תקציב

למגמשות לגני ילדים בסך 207,000 שקל, כולל לחצני מצוקה. סה"כ השתתפות המשרד כ-60%. החלק שלנו 40%, יוצא כ-82,000 שקל. אבל אתמול, כשבאנו לדון בכדי להוציא את ההזמנות, התברר שהבסיס למגמשות, משטח הבטון, החפירה ומעגל בטון כזה על מנת לשים את המגמשות, הוא לא קיים. כל משטח שכזה עולה בין 7,500 שקל ל-8,000 שקל. אנחנו, בנוסף ל-82,000 שקל השתתפות שלנו כ-40% ב-207,000 שקל, נצטרך להוסיף פה עוד כ-134,000 שקל, 135,000 שקל. או לחילופין, להגיד להם – תודה, קחו את ההרשאה, לא רוצים. לכן, אני הייתי מבקש פה,

מר אלי שבירו : אפשר לקבל גם פה קצת נתונים?

מר יוסי חן : מה זה מגמשות?

מר ג'והר חלבי : מגמשת זה משטח גומי ששמים מתחת למתקן במקום דשא או חול. המגמשת הזאת צריכה להיות בתוך ארגז, בתוך משטח מסוים. כדי לשים את זה בתוך המשטח צריך לחפור, צריך לעשות משטח בטון ומעגל אבן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אלה לא גנים חדשים, זה גנים עתיקים, שהתקן היה שונה לגמרי. כדי לעשות גן חדש, היום קונים הכול בפנים.

מר ג'והר חלבי : כדי להעביר אותם אישור בטיחות ב-1 לספטמבר חייבים את הדבר הזה. קחו את זה בחשבון. אני אישית אמרתי לשרה, קחי את זה, לכי לראש העיר, תגידי לו שאין לי תקציב. אבל חשבתי על זה כל הלילה, זה פשוט בלתי אפשרי. אנחנו חייבים,

מר אלי שבירו : ומאיפה תיקח את התוספת?

מר ג'והר חלבי : אני אקח את זה מהקרנות של הרשות. אין לי שום מקור

אחר.

מר אלי שבירו : רק קרנות רשות. לא ממקור אחר.

מר ג'והר חלבי : לא הבנתי.

לכן, השינוי יהיה כזה : התקציב יעמוד על סך,

מר רון נחמן-ראה"ע : במקום 82,000 אתה רוצה 140.

מר יוסי חן : הוא רוצה 200 ומשהו.

מר ג'והר חלבי : לא, לא, רון, אני רוצה את ההשתתפות שלנו – 220,000 שקל,

ועוד 124,000 שקל משרד החינוך. אנחנו נשתתף גם ב-40%, גם ב-100% של המשטח בטון,

מר רון נחמן-ראה"ע : זו החובה שלנו.

מר ג'והר חלבי : כן, ברור, ברור. התקציב שלנו, החלק שלנו יהיה 220,000

שקל ותקציב משרד החינוך יהיה 124,000 שקל. בסך הכול – 344,000 שקל.

גב' שירה דקל : לא גנים ציבוריים, גני ילדים.

מר ג'והר חלבי : גני ילדים.

גב' שירה דקל : הבנתי. רק הערה אחת, שאמנם אולי היא לא רלוונטית, אבל

אני מבלה הרבה עם הילדים בגן שעשועים, החומר הזה של הגומי, שווה לעשות בדיקה לגבי מה אתם מביאים, כי הוא מפרק והוא לא מחזיק מעמד.

מר רון נחמן-ראה"ע: איפה? איפה זה?

גב' שירה דקל: בשכונה שלי אני יכולה להגיד לך, ביפה נוף. רחוב יפה נוף, הגומי לא מחזיק.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר, 100%, זה יירשם.

גב' שירה דקל: אז שווה להשקיע במשהו אחר, משהו טוב. יש לדעתי משהו חדש, תו תקן חדש, כבר לא גומי, זה מה שאני יודעת לפחות. שווה לבדוק. לא להשקיע במשהו שתוך שנה-שנתיים,

מר רון נחמן-ראה"ע: יבדקו את זה. בסדר גמור. חברים, מי בעד לאשר? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 272 – רכישת ציוד בטחון לשע"ח, מגמשות ולחצני מצוקה לגנים – תקנה 49, ע"ס 344,200 ₪. מקור המימון – משרד החינוך, התחייבות 10000076272 ע"ס 124,200 ₪. קרנות הרשות ע"ס 220,000 ₪. סה"כ 344,200 ₪.

6. אישור הגדלת תב"ר 207 – מצלמות ומערכות אבטחה יישובית. מקור המימון – משרד החינוך-תקנה 49, ע"ס 35,460 ₪, הרשאה 10000076272. קרנות הרשות ע"ס 23,640 ₪. סה"כ 59,100 ₪.

מר ג'והר חלבי: אישור הגדלת תב"ר 207 – יש לנו תב"ר שכזה. קיבלנו תקנה 49 לשדרוג המוקד, ע"ס 59,100. ההשתתפות של המשרד – 35,460. חלק העירייה מקרנות הרשות – 23,640.

מר פבל פולב : זה תב"ר מתמשך?

מר ג'והר חלבי : כן, כן, תב"ר מתמשך.

מר רון נחמן-ראה"ע : ממי קיבלנו את הכסף הזה?

מר ג'והר חלבי : כנ"ל, ממשרד החינוך.

מר יוסי חן : אני פה רוצה להעיר הערה לגבי האבטחה. מדברים על

המוקד. בכניסה לעיר, איך שנכנסים לעיר, גם המחסומים לא עובדים, גם בצד ימין כל התאורה לא עובדת. כל התאורה מצד ימין, איך שאתה נכנס לעיר מהכיוון המערבי, מצד ימין, בין אתגרים לבין הכניסה, כל התאורה לא עובדת תקופה ארוכה. וגם המחסומים יש איתם בעיה. צריך לבדוק את כל המחסומים, יש איתם בעיה, לשומרים אין שום יכולת להרים את המחסום.

מר מוטי אמיר : תאורת רחוב?

מר יוסי חן : לא, תאורת הגדר.

מר עמנואל יעקב : הועלה בפרוטוקול של ועדת הביטחון האחרונה. אני גם

דיברתי עם אלי. הוא אמר שיש חברה בשם כהן, שצריכה לטפל בעניין הזה. אבל אני לא נכנס לביצוע, כי זה כבר עניין של,

מר רון נחמן-ראה"ע : על מה, של התאורה?

מר עמנואל יעקב : של התאורה ושל,

מר רון נחמן-ראה"ע : זה משרד הביטחון.

מר עמנואל יעקב : הוא אמר שהוא יטפל בזה.

מר אלי שבירו : זו אחריות שלנו בסופו של דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אתה לא מחליף את הפנסים.

מר עמנואל יעקב : הוא קצין ההגמ"ר של החטיבה. והערתי לו גם על כמה ש"ג (במירכאות), עובדי אבטחה, שלא בדיוק ממלאים את תפקידם כמו שצריך.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש לי הערה פה, ואני אומר אגב ועדת ביטחון, העלינו את זה גם לפיקוד העורף וגם לאלוף פיקוד מרכז. יש לנו בעיה בשער המערבי, כשבא אוטובוס, עולה השומר, עוצר שם את כל התנועה עד הכיכר, עד שהוא יגמור. אנחנו ביקשנו לעשות שינוי של כל הכניסה, זה 3 מיליון שקל ולא אישרו לנו. אבל אני מבקש, מוטי, שהאוטובוסים שבאים, יעברו את השער, שם יבוא הבידוק לאחר שנכנס לתוך העיר, וכולם יכולים להמשיך לנסוע.

מר פבל פולב : את זה עשו כבר, לא יודע למה,

מר אלי שבירו : אני לא יודע למה לא מאפשרים להיכנס מהשער הישן, זאת אומרת, לחלק מהתושבים שיעלו למעלה, זה יצמצם את היקף התנועה.

מר עמנואל יעקב : זה בעיית בטיחות.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי, עכשיו זה אישור תקציבי. הנושא הזה – כמה כסף כאן מוקצה לנו? כמה אנחנו צריכים להשתתף? סעיף 6 – מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 207 – מצלמות ומערכות אבטחה יישובית. מקור המימון – משרד החינוך-תקנה 49, ע"ס 35,460 ₪, הרשאה 10000076272. קרנות הרשות ע"ס 23,640. סה"כ 59,100 ₪.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה (גיוהר) משוחרר.

עוד דבר שרציתי להגיד כאן, בנוסף לסעיפים שיש פה, אנחנו מוסיפים שני סעיפים נוספים. סעיף 7. דיון בנושא אגרת השמירה. מי מציג את זה?

עו"ד שרון שטיין: זה בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין. אני אקריא אותה.

מר אלי שבירו: אני יכול להקריא אותה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה היה בהמשך לבקשה לישיבה שלא מן המניין?

עו"ד שרון שטיין: הם פנו וזה נכנס לדיון עכשיו.

מר אלי שבירו: על סדר היום: במסגרת ועדת כספים עלתה סוגיית גביית יתר

בסעיף אגרת שמירה באזור התעשייה אריאל מערב. הדבר מקבל חיזוק ממכתבי התעשיינים. המצב הנוכחי, בו אזור התעשייה נמצא בתנופה, עלות תוכנית האבטחה שאושרה על ידי המח"ט כמעט ללא שינוי. והמרחק/הניתוק מהעיר, שגורם לבעיות שליטה בחיי היום, מביא אותנו בעצם להעלות את ההצעה להחלטה הזאת (ואני תיכף אוסיף כאן עוד איזו מילה).

הצעת החלטה: האבטחה באזור התעשייה אריאל מערב תתנהל כמשק סגור באחריות התעשיינים, כדוגמת המרכז האוניברסיטאי. (גם המרכז האוניברסיטאי, כל הדברים שנמצאים בתוך המרכז האוניברסיטאי לא משלמים אגרת שמירה).

התעשיינים יעמידו בעל תפקיד שיהיה אחראי על נושא האבטחה, שיהיה בקשר עם מנהל אגף הביטחון העירוני.

המשמעות של זה, זה בעצם ביטול תוספת ההגדרה של אזור התעשייה, שהוא מוגדר

בתוך חוק העזר העירוני כאזור תעשייה אריאל מערב כפי שמוגדר ב-תב"ע מספר 6/ת/130 ובנכסים אשר הוגדרו לתעשייה.

הגבייה באזור התעשייה אריאל מערב היא מעל הסכום שנדרש בצורה מאד משמעותית.

מר יחיאל טוהמי : יש לך את המספרים, אלי?

מר אלי שבירו : אני אתן לך, כן. אני אתן לך לדוגמא מספרים אם אתה רוצה.

מר יחיאל טוהמי : לא, אני רוצה לשמוע.

עו"ד שרון שטיין : אבל זאת לא הצעה. לא לעדכן את התעריף.

מר אלי שבירו : תראה, אני אתן לך סתם דוגמא. עכשיו שלחו הוראות גביה,

עו"ד שרון שטיין : אני לא מבין, אנחנו פותחים דיון? הצעת ההחלטה היא כזאת, עם כל הכבוד, תסתכל מה הצעת ההחלטה. ההצעה לא דנה בתעריפים. אבטחה באזור התעשייה אריאל מערב תתנהל כמשק סגור, באחריות התעשיינים, כדוגמת המרכז האוניברסיטאי. התעשיינים יעמידו בעל תפקיד שיהיה אחראי על נושא האבטחה, שיהיה בקשר עם מנהל אגף הביטחון.

מר אלי שבירו : ואז המשמעות,

עו"ד שרון שטיין : זו ההצעה.

מר אלי שבירו : שרון, מה זה זו ההצעה? אני בא ואני אומר, המשמעות של זה,

מר יחיאל טוהמי : אבל למה המשמעות? תכתוב,

מר אלי שבירו : אתה רוצה שאני אכתוב ואעביר לך?

עו"ד שרון שטיין : עברנו את המשניות, עברנו את התלמוד, את הגמרא, אנחנו בזוהר עכשיו.

- מר אלי שבירו** : ההצעה,
- מר רון נחמן-ראה"ע** : כתוב פה. מה שכתוב פה.
- מר אלי שבירו** : לא, אני השלמתי את ההצעה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : איפה השלמת?
- מר אלי שבירו** : אמרתי את זה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתה יכול להשלים לך,
- מר אלי שבירו** : לא, לא, אני יכול, מותר לי, מותר לי.
- עו"ד שרון שטיין** : זו לא הצעה לסדר, זו בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, סליחה.
- מר אלי שבירו** : סליחה, סליחה, מותר לי.
- עו"ד שרון שטיין** : לא.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתה לא יכול.
- מר יוסי חן** : אנחנו מבקשים מאלי להסביר לנו את ההצעה, אני לא מבין, תסביר לי את ההצעה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : גם אני לא הבנתי.
- מר יוסי חן** : אני לא הבנתי. אני רוצה שתסביר, אלי.

מר רון נחמן-ראה"ע: תקרא, תקרא עוד פעם.

מר אלי שבירו: אני אסביר לך. אנחנו פה מכניסים את היד בכוח לכיס של התעשיינים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אנחנו הגנבים.

מר אלי שבירו: אנחנו, אנחנו, גם אני. גם אני. כי גם אני במקרה הצבעתי על הדבר הזה. אנחנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אנחנו העבריינים.

מר אלי שבירו: כי אם למשל זרועות ברקן היה משלם, אני אגיד לך,

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא בסין עכשיו.

מר אלי שבירו: הוא בסין. מה זה משנה בכלל? תיקח כל אחד אחר,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה דואג לו.

מר אלי שבירו: אני דואג לכולם.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן.

מר אלי שבירו: אני דואג לתעשיינים ולתושבים, לכולם.

מר רון נחמן-ראה"ע: לכולם.

מר אלי שבירו: אם לפני כן, אני אתן לך דוגמא, זרועות ברקן היו צריכים לשלם 3,162 שקל לחודש, היום לחודשיים, אז אנחנו נחלק את זה לחצי, הם קיבלו הוראת תשלום של 18,342. נראה לך הגיוני?

מר רון נחמן-ראה"ע: כן.

מר אלי שבירו: או קיי. אז לכן, אם לך זה נראה הגיוני – זה בסדר. אני חושב שזה לא הגיוני ואני חושב שאנחנו צריכים,

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר, אז אתה ביקשת הצעה.

מר אלי שבירו: לא, לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא תנהל לי את הישיבה.

מר אלי שבירו: אני מבקש,

מר רון נחמן-ראה"ע: פעם ראשונה.

מר אלי שבירו: אני מבקש,

מר רון נחמן-ראה"ע: פעם שניה. אני סוגר את הישיבה. אתה שומע? אני אומר לך, אני סוגר את הישיבה. אתה לא תשתלט על הישיבה. שמעת? ואני קורא לך פעם שניה. פעם שלישית – או שאתה הולך או שאני סוגר את הישיבה. הבנת? גיבור גדול. עכשיו היועץ המשפטי ייתן לך את התשובה.

מר פבל פולב: מה עשינו?

עו"ד שרון שטיין : מה זה מה עשינו?

מר פבל פולב : אז תסגור. מה עשינו?

מר רון נחמן-ראה"ע : ככה זה יהיה.

מר פבל פולב : מותר לדבר ...

מר רון נחמן-ראה"ע : תצביע.

מר פבל פולב : אני אצביע וגם רוצה לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : תצביע. תצביע.

מר אלי שבירו : אז בוא נצביע על מה שכתוב.

מר פבל פולב : אני אצביע. תעלה את זה להצבעה.

מר רון נחמן-ראה"ע : קודם כל תקבל תשובה על ההצעה שלך.

מר אלי שבירו : או קיי.

מר רון נחמן-ראה"ע : לפני שאתה כזה פילוסוף גדול. דבר ראשון.

מר יחיאל טוהמי : בוא נשמע רגע. אני מסכים איתך שזה סכומים מטורפים,

אבל בוא נשמע.

מר רון נחמן-ראה"ע : שרון, בבקשה, זה לא זה פה. הלאה. וזה שיהיה לפרוטוקול

שייכנס לראש שלך גם כן.

עו"ד שרון שטיין : שלחתי לכם, א' – אין שום קשר בין הצעת ההחלטה לבין מה שאלי דיבר עליו אחר כך. מה שהוא מדבר זה על שינוי תעריפים ואין פה מילה על שינוי תעריפים.

מר אלי שבירו : אני לא מדבר על שינוי תעריפים.

מר רון נחמן-ראה"ע : תן לו לסיים את הדברים שלו.

עו"ד שרון שטיין : עד כמה שאני זוכר, אמרת שהמשמעות של הדברים זה לחזור לגבייה הקודמת.

מר אלי שבירו : לגבייה הקודמת,

עו"ד שרון שטיין : עכשיו בוא נקרא, אלי, לא הפרעתי לך, אז טיפה סבלנות. ושלחתי לכם גם תשובה בכתב ב-4 ביולי בעניין הזה.

מר אלי שבירו : על זה?

עו"ד שרון שטיין : על זה. אבל אני אקריא.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקרא את הכול לפרוטוקול. הכול לפרוטוקול.

עו"ד שרון שטיין : אני אקריא: אגרת השמירה באזור התעשייה אריאל מערב נגבית מכוח התיקון לחוק העזר העירוני בעניין השמירה. חוק העזר הזה אושר על ידי מליאת מועצת העיר ולאחר מכן על ידי רות יוסף, הממונה על הישובים היהודים דאז. בהתאם לתיקון לחוק העזר, אזור התעשייה אריאל מערב כבר מנוהל כמשק סגור, ולכן

הצעת ההחלטה הזאת היא לא רלוונטית, בכל מה שנוגע לגביית אגרת השמירה. זאת היתה אחת הדרישות של משרד הפנים לעניין החלת אגרת השמירה באזור זה וספרי העירייה ישקפו זאת בהתאם.

אחת ההנמקות לתיקון בחוק העזר היתה הניתוק הפיסי של אזור התעשייה מן העיר והצורך בהסדרי אבטחה ספציפיים לאזור זה.

לבקשת התעשיינים בוצע לא מזמן עדכון כלפי מטה של התעריפים, וזאת בעקבות גידול במספר המפעלים המשלמים את אגרת השמירה.

העדכונים, כאמור, ייעשו באופן שוטף, עם הגידול במספר המפעלים הפועלים במקום.

זאת אומרת, זה לא אומר שאנחנו כל פעם שיתווסף מפעל, אנחנו מיד נתקן את זה, אבל כל פעם באופן רוטיני שייכנסו מפעלים, נניח כל פרק זמן של שנה, פעם בשנה, ג'והר יפנה, זה נעשה באמצעות פניה של הגזברות למשרד הפנים, הוא מגיש להם, אני מזכיר לכם, אם אתם זוכרים את זה, זה היה בישיבת התקציב לפני 3 שנים נדמה לי זה אושר, ואז הוצג שם על ידי אופיר בוכניק האופן שבו עשו את החישוב, את הפרמטרים ואת החישוב, הוא נתן שם חישוב מפורט. על בסיס החישוב הזה בוצע העדכון, כשמה שמתנה זה השטח כל פעם. זאת אומרת, יש שם פרמטר של שטח מבנה ושטח חצר, זאת אומרת חצר המפעל, וכל פעם הוא זה. וככה הוא עשה עדכון כלפי מטה, וזה נעשה, לא צריך אפילו החלטת מועצה לזה. אנחנו פונים, ג'והר, כל פרק זמן, נניח פעם בשנה יפנה למשרד הפנים, יגיד להם – זה המפעלים שנוספו, זה השטחים, זה הטבלה המעודכנת, תעדכנו בבקשה את התעריף.

מר יחיאל טוהמי : למה פעם בשנה?

עו"ד שרון שטיין : כי אנחנו לא יכולים כל, כי אי אפשר כל,

מר יחיאל טוהמי : כל חצי שנה, סליחה.

עו"ד שרון שטיין : כל חצי שנה, זה לא משנה. זה ייעשה כל הזמן. אנחנו לא

באנו ואמרנו, אבל הכוונה היא שלא שכל פעם הבן אדם ייכנס, יוציא מכתב למשרד

הפנים. חודש אחרי זה ייכנס עוד מפעל וזה. זה לא משנה. אז פעם בחצי שנה.

מר אלי שבירו: כבר יש גביית יתר פראית.

עו"ד שרון שטיין: תיכף אני אתייחס גם לדבר הזה.

יש טבלה. הטבלה הזאת זה מה שאושר על ידי המועצה ואושר על ידי משרד הפנים. מה שאלי אומר – הטבלה לא נכונה.

מר אלי שבירו: לא. למה אתה מכניס לי מילים?

עו"ד שרון שטיין: הטבלה לא נכונה. הסכומים שכתובים בטבלה לא נכונים.

מר אלי שבירו: קודם כל אני אומר שיש גביית יתר. דבר שני, בהצעה שלי

כתוב, שזה יהיה משק סגור באחריות התעשיינים, לא באחריות העירייה. ולכן נדרש פה השינוי.

עו"ד שרון שטיין: אבל זה חוק עזר עירוני.

מר אלי שבירו: לכן נדרש השינוי לחוק העזר העירוני.

עו"ד שרון שטיין: זה לא שינוי, זה לתקן את חוק העזר. לך תתקן את חוק

העזר. למה שלמשל יוקם רובע בתוך העיר, רובע של תושבים, הנה, שכונת בנה ביתך, והם ינהלו את תקציב השמירה שלהם בעצמם?

מר אלי שבירו: אני אגיד לך למה, כי הם לא מרוחקים, הם נמצאים בתוך

הגדר שלנו.

עו"ד שרון שטיין: אבל מראש התיקון הזה צופה את המרחק, בבסיס.

מר יחיאל טוהמי : החלוקה הולכת לפי מטראז', נכון? זה לא חלוקה לפי גודל המפעל, נכון? זה לא הולך ככה.

עו"ד שרון שטיין : שניה, תיכף אני אתייחס לזה.

מר יחיאל טוהמי : איך החלוקה הולכת?

עו"ד שרון שטיין : אפשר להשלים, אלי, בבקשה?

מר אלי שבירו : כן, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין : תיכף אני אתייחס גם לנושא של הגביה ביתר.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. בסדר.

עו"ד שרון שטיין : השמירה ואגרת השמירה הנגבית לצורך מימונה נעשית מכוח הוראות של חוק עזר עירוני. אני לא יכול להתנער, העירייה לא יכולה להתנער. אני לא יכול לבוא ולהגיד – טוב, יש חוק עזר עירוני, זה לא עובד בשיטה שזה עבד עד עכשיו, שהם מנהלים את עצמם ומחליטים לעצמם. אם זו היתה שמירה וולונטרית, כמו למשל, בניגוד למה שאמרת, באוניברסיטה, ששם, בנוסף לתשלום אגרת השמירה שהם משלמים, הם עושים גם את האבטחה הפנימית שלהם בקמפוס.

מר אלי שבירו : הם לא משלמים על כל מה שיש להם בתוך הקמפוס, ובצדק.

עו"ד שרון שטיין : אז תבוא ותגיד – אני לא יודע,

מר אלי שבירו : ובצדק.

עו"ד שרון שטיין : אז תגיד מה יש להם שהם לא משלמים מלא ואנחנו נלך ונבדוק את זה.

מר אלי שבירו : לא צריך.

עו"ד שרון שטיין : ואני אפתח פה סוגריים. הרי דיברנו על הנושא הזה בטלפון ארוכות פעמיים. וביקשתי ממך, אמרתי לך, שאם יש לך נתונים אחרים שאתה רוצה להציג בפני ובפני הגזבר, תדבר בבקשה עם ראש העיר שייתן לנו אישור. אנחנו לא יושבים באופן וולונטרי בעניין הזה, כי לא אנחנו מנהלים. אתה, משיקולים של כבוד שלך, לא רוצה לדבר עם רון, כי הכדור הרי במגרש שלו לפי שיטתך,

מר אלי שבירו : נכון.

עו"ד שרון שטיין : והנושא הזה תקוע.

מר עמנואל יעקב : אבל הוא כותב שרון לא רוצה לדבר.

מר אלי שבירו : זה בכלל לא משנה.

עו"ד שרון שטיין : לא, לא, לא, זו היתה השיחה בינינו. עכשיו, אני לא יודע מה יש לו בפתקים. טוהמי אולי יידע, כי איתו הוא יישב.

מר עמנואל יעקב : טוהמי יודע הכול, תדע לך.

עו"ד שרון שטיין : יחיאל יידע. הפתקים אצלו. עכשיו, מצד אחד אנחנו יושבים ככה, שמישהו מעלה טענה אני לא יכול לבוא ולבדוק. ומצד שני מישהו משחק משחקי כבוד ולא ידבר עם ראש העיר בשביל שאנחנו נשב איתו.

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, אל תעשה את זה בצורה כזאת. היו 3 פגישות

שהיו צריכות להיות ונדחו בגלל ... של ראש העיר וזה הכול.

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, אתה יודע, אני רואה את ההופעה שלך, כולך תפסת

כנפיים. אני דיברתי איתך פה בישיבה האחרונה, דיברתי איתך, אמרתי לך ביום ראשון או יום שני, מתי שזה יהיה. לצערי,

עו"ד שרון שטיין: פעמיים.

מר אלי שבירו: לא אמרתי שום דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: לצערי, עם כל הכבוד לך כחבר מועצה, אתה יכול להרים

טלפון לראש העיר, שנמצא בבית חולים, כמו כמה אנשים שעשו את זה והם גם באו, והיית יכול להרים לי – רון, אני מבקש דבר כזה.

מר אלי שבירו: לועג לזה, אז אני לא רוצה להתייחס לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני הזמנתי אותך.

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, לא הזמנת אותי. את מי שרצית הזמנת אותנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני הזמנתי אותך.

מר אלי שבירו: את מי שרצית הזמנת. אני לא מגיע לבן אדם שחולה בבית

חולים, דופק לו בדלת ואומר לו – אני רוצה לשבת איתך. לא מכובד, לא ראוי. זו תפיסתי. אני חושב, אם אתה רואה את זה בצורה אחרת, יכולת, דרך אגב, להרים טלפון ולהגיד – תשמע, אני נמצא בבית חולים, מקבל אנשים, עושה דיונים, עושה

הכול – לגיטימי. אבל אתה רוצה שאני, אם אתה נמצא בבית חולים, אני אפריע לך?
לא אפריע לך.

מר רון נחמן-ראה"ע: הודיעו לך מהמשרד שלי.

מר אלי שבירו: מה הודיעו לי מהמשרד שלך?

מר רון נחמן-ראה"ע: הודיעו לך מהמשרד שלי שאני לא יכול בישיבה הזאת לקיים את זה.

מר אלי שבירו: נכון, פעמיים הודיעו לי,

מר רון נחמן-ראה"ע: אז מרימים טלפון, במקום לבלבל את המוח, תרים – רון, מה קרה?

מר אלי שבירו: לא, הלכת להתאשפז בבית חולים, אני ארים אליך טלפון?

מר רון נחמן-ראה"ע: באמת, באמת. אף אחד מהחברים פה לא בא.

מר אלי שבירו: אני אגיד לך את האמת, אני בשמחה הייתי מרים אליך טלפון כשאתה היית בבית חולים. אבל, מה שקורה זה שאחרי זה אתה לועג לנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: ש-מה?

מר אלי שבירו: אחרי זה אתה לועג לנו. כשאני מתקשר אליך כדי לשאול אותך לשלומך, אחרי זה אתה הופך את זה כאילו אני צבוע וכאילו אני עושה את זה מתוך אני לא יודע מה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, אבל זה,

מר אלי שבירו: לא, רון, תשמע, אתה הרי, אם תפתח את הפרוטוקולים של הישיבות האחרונות, אני, כשאתה היית בבית חולים בפעמים האחרונות, הקודמות, הרמתי אליך טלפון, שאלתי אותך לשלומך. אני יודע בדיוק את מה אתה עובר. לא בדיוק אני יודע, כי אנחנו יודעים בדיוק מה קורה אצלי בבית. אבל, אחרי זה, אתה לקחת את זה והפכת את זה. אני ברגע, אתה יודע, אומרים שמי שנכווה ברותחין נזהר בצוננים, אמרתי, אתה שוכב בבית חולים – לא אפריע לך. לא רוצה ליצור איזה שהוא מצב ש – זה הכול.

מר רון נחמן-ראה"ע: עכשיו אני רק רוצה להגיד לך דבר אחד, בשביל לשלול את מה שאתה אומר. ראיתי מכתב הזמנה לדיון לישיבה שלא מן המניין, בתחילת יולי או משהו כזה. אני נמצא שם בבית חולים,

מר אלי שבירו: אבל יש סגן שיכול לעשות את הישיבה.

מר פבל פולב: שני סגנים יש, שניים.

מר רון נחמן-ראה"ע: בשביל שינוי ועדות, אתה מוציא את הדבר הזה, שזה ממש, הרה גורל.

מר פבל פולב: כן, יש בעיה, יש בעיה, כן, יש בעיה. עם אפיקים בעיה גדולה מאד, אתה לא מתעסק בזה בכלל. אז אם לא נעשה שינוי ועדות, אף אחד לא יתעסק בזה, אנשים לא יודעים לחזור הביתה היום. בחמש בערב אנשים לא יכולים לחזור הביתה, אתה יודע את זה?

מר יחיאל טוהמי: אז אני מודיע לך, אני רוצה להגיד לך,

מר פבל פולב : אתה אל תספר לי. היום התקשר בן אדם, לא יכול לחזור, שעתיים עמד. אל תספר לי דברים, תעשה, אל תספר לי. תוסיף אוטובוס, תעשה שינויים.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לספר לך משהו.

מר פבל פולב : עוד פעם סיפורים.

מר יחיאל טוהמי : אני יכול להגיד לך משהו? אני יכול להגיד משהו?

מר פבל פולב : הבעיה הזאת כבר כמה? 7 חודשים.

מר יחיאל טוהמי : אבל אתה מוכן להקשיב?

מר פבל פולב : כן. אני מוכן להקשיב. אני מקשיב.

מר יחיאל טוהמי : פנו אלי. הוצאתי מכתב לראש הממשלה. אתמול בלילה התקשר אלי שר התחבורה ויש לי פגישה איתו במשרד התחבורה, ועם מנכ"ל אפיקים ועם הצבא, הוא זימן אותי לפגישה ואני נוסע לטפל בנושא הזה. יש לי מכתב,

מר פבל פולב : זה מזכיר לי שיר – בשנה הבאה,

מר יחיאל טוהמי : למה אתה,

מר פבל פולב : כי זה נמשך המון זמן.

מר יחיאל טוהמי : הבנתי.

מר פבל פולב : ככה לא עובדים. אנשים סובלים כבר כמה, אתה יודע על זה?

לחזור הביתה בשעה שמונה מארבע בצהריים?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יודע.

מר פבל פולב : אתה לא יודע?

מר יחיאל טוהמי : תן לי בבקשה, תן לי.

מר פבל פולב : אתה צוחק עלי?

מר יחיאל טוהמי : לא, תן לי בבקשה לענות לך.

מר פבל פולב : בא לי לבכות. אתה צוחק?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

מר פבל פולב : 7 חודשים לטפל בבעיה הזאת?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

מר פבל פולב : תן לי בבקשה להסביר לך.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה כזה מומחה אתה – תפתור את זה.

מר פבל פולב : אפשר לפתור את זה, אבל תן לי סמכות. זו הוועדה שאני

רוצה לשנות אותה.

מר יחיאל טוהמי : פבל, למה כשאתה מדבר לא מפריעים לך, כשאני מדבר אתה מפריע לי?

מר פבל פולב : לא מפריע, אני איתך.

מר יחיאל טוהמי : העניין הזה מטופל, הבעיה הזו היא בעיה לא פשוטה. כתבנו מכתבים, ראש העיר כתב, אני גם כתבתי לאלוף הפיקוד, כתבתי לשר התחבורה, כתבתי לשר הביטחון. זה לא פשוט. עולים אנשים "בצלם" לתוך האוטובוסים, אתם לא יודעים מה קורה שם. אתם חושבים 'הוקוס-פוקוס'.

מר פבל פולב : אני לא יודע מה קורה שם?

מר יחיאל טוהמי : אז אני אומר לך שהנושא מטופל,

מר מקס צ'רנוגלז : אז שיעלו "בצלם", מה הבעיה?

מר יחיאל טוהמי : תבעו נהגים, אני אומר לכם, חבריה, העניין פה לא פשוט, לא פשוט, העניין הזה מטופל. אני לקחתי על עצמי, כתבתי מכתב לראש הממשלה באופן אישי, כתבתי מכתב לשר הביטחון. התקשר אלי אתמול שר התחבורה, הריס אלי טלפון – עוד שבוע, מייד, יש פגישה, עם הצבא, איתי, אני לוקח גם נוסעת שנסעה באוטובוס, לוקח אותה איתי לשם.

מר רון נחמן-ראה"ע : דליה מזרחי.

מר יחיאל טוהמי : גם דליה מזרחי וגם יפה יהב. אני רוצה לעזור.

מר פבל פולב : יישר כוח.

מר יחיאל טוהמי : אני מבטיח לך שאם אתה היית במקומי או במקום ראש העיר, אתה לא היית עושה 'הוקוס-פוקוס'.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, אני רוצה להקריא לך מה שקיבלתי בשעה 5 אחר הצהריים: רון, בבקשה ממך, תעשה משהו. אנחנו מרבע לארבע בתחנות, וחמישה אוטובוסים עוברים ולא עוצרים, מתקדמים לאריאל בטרמפים, כל האוטובוסים מלאים בודדים שלנו. עזור לנו. אני מטפל בסיפור הזה חצי שנה.

מר יחיאל טוהמי : וזה לא פשוט.

מר רון נחמן-ראה"ע : אלוף הפיקוד קיבל ממני, משרד התחבורה, משרד הביטחון, המינהל האזרחי, ה-שב"כ,

מר מוטי אמיר : היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : כולם, היועצים המשפטיים, משרד המשפטים, כולם, קיבלו ממני בקשה להקים צוות מיוחד בשביל כל הדברים האלה. כי זו בעיה, יש פה בעיה של מי שולט באכיפה. בכלל, פה יושב מג"ב, שהוא מופעל על ידי מחוז תל אביב בכלל במשטרה.

מר פבל פולב : הבעיה זה כסף, תקציבים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אלוהים, תן לו קצת תבונה שישתוק קודם ואחר כך,

מר פבל פולב : שיוסיפו עוד אוטובוסים.

מר רון נחמן-ראה"ע: תשמע מה שאתה מדבר.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור.

מר מקס צ'רנוגלז: זה מאד קשור.

עו"ד שרון שטיין: הבעיה היא לא מספר האוטובוסים. הבעיה אם אתה יכול

למנוע משהים פלשתינאים לעלות לאוטובוסים. זו הבעיה. חוזרים מתוך ישראל לפה.

מר פבל פולב: אולי יותר קל להוסיף אוטובוס במקום להוציא פלשתינאים?

עו"ד שרון שטיין: זה לא יעזור. מה, הם לא יעלו?

מר פבל פולב: אבל אם יוצאים שני אוטובוסים, אז אחד לא מלא, אז

אוספים את האנשים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל תקשיב טוב, לפי החוק, ערבי שעובד מיהודה ושומרון

ויוצא לעבוד בישראל, עם אישור, לא שב"חים, הוא צריך לצאת במחסום אייל,

מר אלי שבירו: לצאת ולחזור מאותה נקודה.

מר רון נחמן-ראה"ע: ממחסום אייל ולחזור,

מר פבל פולב: זה בעיה שיותר קשה לפעול בה, אני מסכים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לשמוע או אתה רוצה לדבר? מה אתה רוצה?

מר פבל פולב: אני גם שומע וגם מדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מסוגל. אני לא מסוגל. חבל, חבל. בגילך אני רואה לאן תגיע.

מר פבל פולב: נגיע רחוק. יהיה בסדר. עלי אל תדאג.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר גמור.

עו"ד שרון שטיין: אפשר להמשיך?

מר פבל פולב: לא, הוא רצה לסיים, לא?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה להסביר לך, שייכנס לך בראש פעם אחת.

מר פבל פולב: אני מקשיב, מקשיב.

מר רון נחמן-ראה"ע: אלוף הפיקוד לא יכול לעשות שום דבר מעבר למחסום שלנו, על כביש 5. מי שיכול לעשות שם זה משטרת ישראל, מחוז תל אביב. ה-שב"כ לא יכול לעשות את העבודה הזאת. וכל הדברים האלה, משרד המשפטים אומרים – אין בעיה, זו בעיה ביטחונית.

אבל מה קורה? הציעו עכשיו לעשות כזה דבר, שיהיה אוטו מיוחד מאייל, שיסע לכיוון כפר סבא, פתח תקווה, לפה, שכל בני הדודים באים משם, יחזרו לשם, ולא יבואו הנה. הצבא, אני ישבתי עם המפקד של החטיבה, עם מפקד האוגדה, הוא היה אצלי בבית חולים, הם ביקשו לעצור כל אוטובוס ולהעלות את המג"בניקים ולהוריד את כל האנשים.

***** הפסקת ההקלטה וחידושה לבקשת ראש העיר *****

מר יוסי חן : השאלה אם אנחנו כעירייה לא יכולים לעשות משהו, כי יש תושבים שחוזרים מהעבודה, לא חוזרים, הם תקועים, הם לא יכולים לחזור, חוזרים בטרמפים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אפשר לסגור את הכביש מראש העין, מה שפעם עשינו.

מר יוסי חן : אנחנו לא נעשה דברים לא חוקיים. אנחנו עובדים רק על פי החוק. אולי אנחנו נראה לעזור להם עם איזה קו אוטובוס מיוחד שיאסוף, אתה יודע, שהאנשים האלה לא יהיו תקועים בתחנות.

מר רון נחמן-ראה"ע : טוב, בסדר, חברים,

מר יוסי חן : קודם, לפני כן, סליחה רגע רון, כשחברת דן עבדה, ומי שהביא את אפיקים אני לא יודע, אבל כשדן היו אז כן היה מאבטח והיה מוריד את כל הנוסעים האלה ולא היו בעיות.

מר יחיאל טוהמי : אל תזכיר לנו דן, יוסי, בחיידך, זו היתה נפילה דן.

מר יוסי חן : יחיאל, אתה לא יודע היום, אנשים היום הגיעו בטרמפים הביתה. תקועים בתחנות. בטרמפים.

מר יחיאל טוהמי : כן, מסכים איתך. אני יודע. אני יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני יכול לחזור לסעיף 7, שמירה באזור התעשייה? תמשיך את הזה שלך.

עו"ד שרון שטיין : טוב, אני אמשיך.

מקום שהשמירה ואגרת השמירה נגבית לצורך המימון שלה, נעשות מכוח הוראות חוק

עזר עירוני, אין אפשרות לעירייה להתנער מאחריות לעניין הזה ואין בסמכותה של מועצת העיר להעביר החלטה כלשהי שהאחריות לשמירה וגביית הכספים לשם כך תוטל על גוף אחר.

במילים אחרות – המועצה לא יכולה לקבל החלטה שמעבירה את האחריות לגביית אגרת השמירה ככה או ככה למישהו אחר.

מר יחיאל טוהמי: זה משק סגור שם. לא ניתן.

עו"ד שרון שטיין: לא קשור. משק סגור יש בין כה וכה. זו היתה דרישה של משרד הפנים, שהם פחדו שאנחנו נגבה את הכסף משם ונעביר את זה לשמירה בתוך העיר. אז הם אמרו – אנחנו לא מוכנים בשום פנים ואופן, תשאירו את זה שם בעניין הזה.

אבל אני לא יכול לקבל, אתם לא יכולים לקבל החלטה שאומרת – יש חוק עזר ומעכשיו, מי שגובה את הכסף מהתעשיינים ומי שמנהל את התקציב ומי שמאחסן אותו – זה יהיה הם.

מר אלי שבירו: אבל, שרון, אם אתה מסתכל על ההצעה, בסדר? המשמעות של ההצעה הזאת, ברגע שאנחנו מצביעים עליה, שהגורמים המוסמכים בתוך העירייה יעשו את השינוי בחוק העזר העירוני, כמו שאנחנו הצבענו אז לצרף את אזור התעשייה לתוך אגרת השמירה. הרי כשאנחנו, לפני 3 שנים כשאנחנו הצבענו, אזור התעשייה אריאל מערב לא היה שייך לאגרת השמירה של אריאל. הוא לא היה שייך. אנחנו הצבענו ואישרנו להכניס אותו. עשיתם, ישבתם אתם, אנשי המקצוע, כתבתם את חוק העזר, תיקנתם אותו, שלחתם אותו למשרד הפנים,

מר יחיאל טוהמי: מה אתה טוען, אלי? מה אתה טוען?

מר אלי שבירו: אני אומר שצריך לחזור, כמו שאנחנו אישרנו, ככה מותר לנו לבטל. אנחנו צריכים להצביע על הדבר הזה והגורמים המתאימים יתקנו את חוק העזר

בצורה כזאת שאנחנו לא נצטרך לגבות משם והאחריות על האבטחה תהיה שם עליהם בדיוק כמו שהיתה לפני כן.

מר יחיאל טוהמי : אתה בדקת כמה גביה נגבית?

מר אלי שבירו : אני אומר לך, אמרתי לך, תסתכל, אני רוצה להגיד, אנחנו נצביע,

עו"ד שרון שטיין : אין לך על מה להצביע. אתה לא תצביע. זה לא עולה להצבעה.

מר אלי שבירו : אנחנו נצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא תצביע.

עו"ד שרון שטיין : זה לא עולה להצבעה.

מר אלי שבירו : אנחנו נצביע, והיועץ המשפטי ייקח את ההצבעה הזאת ויגיד שהיא לא חוקית. העלות החודשית של אגרת השמירה שם, בחודש של 5 שבתות, יש 69,890, 70,000 שקל, אבל הולכים לגבות מהם בחודש 1,125,000 שקל. לא הכניסו,

מר מוטי אמיר : זה לא נכון.

עו"ד שרון שטיין : עזוב, הוא זורק נתונים סתם.

מר רון נחמן-ראה"ע : תן לו לדבר כמה שהוא רוצה.

מר אלי שבירו : אני אדבר כמה שאני רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: הכול כתוב שם.

מר אלי שבירו: לא הכניסו, תאגיד המים היה שותף בנושא של אגרת השמירה - לא שותף. יש מפעל שנקרא בית הספר - לא שותף. יש שם חברות סלולאריות עם אנטנות - פרטנר, סלקום ופלאפון - לא שותפים.

מר יחיאל טוהמי: אז מה אתה רוצה, שישתפו אותם? שתהיה חלוקה? בסדר.

מר אלי שבירו: אני אומר דבר מאד פשוט.

מר יוסי חן: לתת את הנטל על כולם.

מר אלי שבירו: אם אנחנו גובים גביית יתר, זה לא תקין, לא בסדר. לכן אני אומר, בואו נחזור חזרה למתכונת הקודמת - הם יגבו את מה שהם גובים, ישלמו לחברת השמירה ו -

עו"ד שרון שטיין: מה פתאום? מה פתאום? זה שטח עירוני.

מר יחיאל טוהמי: אלי, אתה לא יכול לעשות את זה.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: מה שאתה אומר עכשיו,

מר אלי שבירו: מצלמות, מצלמות אנחנו בעיר עושים על חשבון אגרת שמירה? מה פתאום?

עו"ד שרון שטיין : מה שאתה אומר עכשיו לא קשור למה שאמרת מקודם והוא לא קשור למה שכתבת בהצעה.

מר אלי שבירו : סליחה, בוא תקרא את מה שכתבתי. בוא אני אקריא לך עוד הפעם.

מר רון נחמן-ראה"ע : אי אפשר.

עו"ד שרון שטיין : אני אמשיך בבקשה הלאה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תמשיך, שרון.

עו"ד שרון שטיין : מי שרוצה לבטל, ודיברתי על זה פעם אחת ופעם שניה, ותיכף יש פה הצעה נוספת, מי שרוצה לשנות חוקי עזר עירוניים בעניין הזה, אמרתי את זה, שינוי או ביטול של חוק עזר נעשה בדיוק כמו שמאשרים אותו. יש לך את הנתונים, תגיש הצעה למליאת המועצה על פי הנהלים של משרד הפנים, נתמכת בחוות דעת משפטית וחוות דעת כלכלית, תקבלו החלטה. אתם כל הזמן טורחים להגיד שיש לכם עכשיו רוב. ההחלטה הזאת תלך למשרד הפנים. משרד הפנים יאשר את השינוי – הוא יכנס לתוקף. משרד הפנים יחליט שהוא לא מאשר את השינוי – יישאר הנוסח הקיים. אין לזה שום קשר לעובדה שהתעשיינים גובים את הכסף ומנהלים את זה. מה זה קשור בין מה שכתבת לבין מה שאתה אמרת עכשיו?

מר אלי שבירו : זה בדיוק אותו דבר.

מר פבל פולב : ומה שאתה אומר זה מהלך חוקי, נכון?

עו"ד שרון שטיין : ש-מה?

מר פבל פולב :

מה שאתה אומר לעשות זה מהלך חוקי.

עו"ד שרון שטיין :

אבל אני אמרתי את זה כבר יותר,

מר פבל פולב :

אז למה הרוב לא,

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב :

אזור התעשייה שייך לאופוזיציה?

עו"ד שרון שטיין :

אזור התעשייה שייך ל -

מר פבל פולב :

אז תעזור, היועץ המשפטי, נעשה את זה ביחד, נשנה את חוק

העזר.

עו"ד שרון שטיין :

אבל אני מחזיר אותך,

מר פבל פולב :

אבל לא, מה אתה דוחף את זה לאופוזיציה?

עו"ד שרון שטיין :

פבל, אפשר להגיד משהו?

מר אלי שבירו :

הגורמים המקצועיים יושבים פה בעירייה. אנחנו שייכים

לעירייה אם לא אכפת לכם, בלי להרגיש.

עו"ד שרון שטיין :

אלי, אמרנו שאנחנו בלי אמוציות, לא?

מר אלי שבירו :

לא, בוודאי.

מר פבל פולב :

לא, לחברי מועצה מותר, לך אסור.

עו"ד שרון שטיין :

סליחה, הבנתי.

מה שאני אומר, זה לגבי הפרוצדורה של ביטול חוק עזר. עכשיו, מה לעשות? בלי להעליב אף אחד מכם באופן אישי,

מר יוסי חן :

אנחנו לא נעלבים, שרון, מי שנעלב עד עכשיו זה רק אתה.

אתה כל הזמן מוציא לנו מכתבים שאתה נעלב ואתה פגוע. די. בוא, אנחנו לא נעלבים, אנחנו יש לנו עור של פיל. לא נעלבים מכלום. ואני אומר לך, אם אני הייתי נעלב כמוך, באמת אני אומר לך, הייתי שם את המפתחות והולך. אם כולם פה אני מרגיש שמעליבים אותי, או שאתה חלק מאיתנו, ואתה יודע, שרון, רק להגיד לך משהו,

עו"ד שרון שטיין :

יוסי, אתה יודע, חלומות מתגשמים במקומות אחרים, לא

פה.

מר יוסי חן :

אין לי בעיה איתך. אין לי בעיה.

עו"ד שרון שטיין :

חלומות מתגשמים במקומות אחרים.

מר יוסי חן :

אתה יודע אבל, שרון, אין לי בעיה.

עו"ד שרון שטיין :

אני יודע שזאת הפנטזיה שלך, אבל היא לא הולכת לקרות כל

כך מהר.

מר יוסי חן :

אז יש לך טעות, אני הצבעתי בשבילך, יש לך טעות.

עו"ד שרון שטיין :

בסדר.

מר יוסי חן : אז אם היתה פנטזיה שלי, לא הייתי מצביע בשבילך. וגם פה כל אחד מהחברים הצביע עבורך. שרון, תאמין לי שכל אחד פה הצביע עבורך. אל תיעלב מאיתנו.

עו"ד שרון שטיין : לא, לא, אני לא נעלב. שום דבר לא אישי.

מר יוסי חן : אם היינו לא רוצים לא היינו מצביעים.

עו"ד שרון שטיין : אפשר לחזור לפבל?

מר עמנואל יעקב : בוא נקצר את זה, אתה יודע, זה נהיה פארסה.

עו"ד שרון שטיין : זה לא נהיה פארסה. יש פה עניין מהותי.

גב' שירה דקל : איזה מהותי?

עו"ד שרון שטיין : שניה, יש פה עניין, מנו, שהוא עניין,

מר עמנואל יעקב : זה לא קשור לביטחון, זה קשור ל -

עו"ד שרון שטיין : לא, זה עניין מהותי של איך מחוקקים ואיך משנים חוקי עזר.

גב' שירה דקל : זה מהותי?

עו"ד שרון שטיין : זה לא בירוקרטיה.

גב' שירה דקל : שרון, זה לא מהותי.

עו"ד שרון שטיין : סליחה רגע, מפני שחוק העזר, כל חוק עזר שכרוך בגביית כסף מהתושבים, לא משנה, ממישהו, אמור להיות נתמך. וגורמי המקצוע, אלי, אם היית קורא את חוות הדעת, אז היתה של יועץ חיצוני, לא של הגזבר ולא שלי, בשביל זה לקחנו שירותים חיצוניים שמתעסקים בעניין הזה. והוגשה חוות דעת של אופיר בוכניק בעניין.

מר אלי שבירו : ש-מה הוא אומר? כלכלית, מה הוא אומר?

מר מקס צ'רנוגלז : הוא רואה חשבון.

מר אלי שבירו : מה הוא אומר? מה הוא אומר? הרי השמירה, עלות השמירה, אלא אם כן אנחנו רוצים לעשות קופון עליהם. אם רוצים לעשות קופון עליהם, זה סיפור אחר.

עו"ד שרון שטיין : אף אחד לא רוצה לעשות קופון.

מר עמנואל יעקב : אלי, תעלה הצעה,

עו"ד שרון שטיין : תכינו הצעה.

מר אלי שבירו : בוא נצביע על זה.

עו"ד שרון שטיין : אין על מה להצביע פה. אתה מצביע על משהו,

מר עמנואל יעקב : הוא אומר לך – אלי, זה לא חוקי.

עו"ד שרון שטיין : ראש העיר לא צריך להעלות את זה להצבעה.

מר אלי שבירו :

אנחנו רוצים להצביע.

עו"ד שרון שטיין :

אז תצביע.

מר אלי שבירו :

בואו נעלה את זה להצבעה ונצביע.

עו"ד שרון שטיין :

זה לא עולה להצבעה. מועצת העיר לא תצביע על משהו שהוא

לא בסמכותה.

מר עמנואל יעקב :

אבל למה לא להעלות הצעה לשינוי חוק עזר עירוני, ואז אתה

עוקף את העניין.

מר אלי שבירו :

בסמכותנו להגיד מה שאנחנו רוצים.

עו"ד שרון שטיין :

אחרי שאמרת אתמול בוועדת מכרזים, ואני מצטט – אני

אעשה מה שאני רוצה – אז כנראה שאתה גם מתחיל להאמין במשפט הזה.

מר אלי שבירו :

אתה רוצה שנפתח את ועדת מכרזים?

עו"ד שרון שטיין :

לא.

מר אלי שבירו :

בוא נפתח את ועדת מכרזים. בוועדת מכרזים, כדאי שאנשים

יידעו,

עו"ד שרון שטיין :

לא, רון, אם אנחנו נכנסים לפרוטוקול של הוועדה,

מר אלי שבירו :

לא, לא, לא, אתה התחלת בוועדת מכרזים. אתה התחלת

בוועדת מכרזים.

עו"ד שרון שטיין: מה שאני אומר לכם זה דבר מאד מאד פשוט – יש למועצת העיר,

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, שבירו, אני מבקש ממך,

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה אל תגיד לי – לא, לא.

חברים, הישיבה סגורה. תודה רבה.

מוטי אמיר
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. דיון ואישור שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (2 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, 1 נמנע: מר יעקב עמנואל [6 נגד, יוסי, פבל, אלי, שירה, סימו, מקס]) לא לאשר את שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012.

4. אישור תב"ר 271 – בניית שתי כתות גן ילדים גלאי 3 כולל הצטיידות ע"ס 1,394,154 ₪. מקור המימון משרד החינוך.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 271 – בניית שתי כתות גן ילדים גילאי 3 כולל הצטיידות ע"ס 1,394,154 ₪ - מקור המימון משרד החינוך.

5. אישור תב"ר 272 – רכישת ציוד בטחון לשע"ח, מגמשות ולחצני מצוקה לגנים – תקנה 49, ע"ס 207,000 ₪. מקור המימון – משרד החינוך, התחייבות 10000076272 ע"ס 124,000 ₪. קרנות הרשות ע"ס 82,800 ₪. סה"כ 207,000 ש"ח.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 272 – רכישת ציוד בטחון לשע"ח, מגמשות ולחצני מצוקה לגנים – תקנה 49, ע"ס 344,200 ₪. מקור המימון – משרד החינוך, התחייבות 10000076272 ע"ס 124,200 ₪. קרנות הרשות ע"ס 220,000 ₪. סה"כ 344,200 ₪.

6. אישור הגדלת תב"ר 207 – מצלמות ומערכות אבטחה יישובית. מקור המימון – משרד החינוך-תקנה 49, ע"ס 35,460 ₪, הרשאה 10000076272. קרנות הרשות ע"ס 23,640 ₪. סה"כ 59,100 ₪.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 207 – מצלמות ומערכות אבטחה
יישובית. מקור המימון – משרד החינוך-תקנה 49, ע"ס 35,460 ₪, הרשאה
10000076272. קרנות הרשות ע"ס 23,640. סה"כ 59,100 ₪.

